75STE JAARGANG NO. 9740 MAANDAG 10 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Prinses Beatrix beroerde Aruba met toverstaf van EENSGEZINDHEID

„Ik zou wel langer willen blijven!" zei hoge bezoekster tijdens huldiging in stadion

Eenvoud kenmerkte het karakter van de ontvangst op de Prinses Beatrix Luchthaven van Aruba. H.K.H. ging, vergezeld van de tijd. gezaghebber, de heer De Boer, door een haag van padvindsters, waarin alle Amerikaanse en Arubaanse groepen vertegenwoordigd waren, naar het hootdgebouw, waar de leden van de commissie van ontvangst werden voorgesteld.

Oranjestad. — Een sprookje werd werkelijkheid. Met die vier woorden kunnen de indrukken worden samengevoegd van de eerste zes en dertig uur van het bezoek van Prinses Beatrix aan Aruba. Met één slag veroverde de prinses de harten van allen op het eiland. Als bij toverslag vielen — tenminste voor deze dagen — de tegenstellingen en moeilijkheden weg op het eiland, dat in de dagen die vooraf gingen aan dit bezoek, door zovele spanningen in een wurgende greep werd gehouden, die de voorbereidingen in tal van opzichten belemmerde.

Vermoedelijk werd door dit alles de voorbereiding minder uitvoerig dan op de andere eilanden. Wat die bezoek betekende, werd pas duidelijk toen de Prinses zelf hier voet aan wal zette en door haar jeugdige charme, die zich op geen enkele wijze laat beschrijven of vastleggen, door haar ingeboren hartelijke spontaniteit, gemengd met een tikje verlegenheid, de bevolking, die in groten getale naar de luchthaven was gekomen voor zich innam.

De ontvangst had een zeer eenvoudig karakter. Geen erewacht, geen grote, officiële commissie van ontvangst. Op het vliegveld alleen een schare van padvindsters, die onder leiding van mevrouw M. Gordijn, gewestelijke commissaresse een erehaag vormden. Daarnaast de "banda van Frère Pedro", die eveneens keurig in uniform was gestoken en met de grote, blinkende instrumenten een feestelijke aanzien gaf aan het met vele vlaggen versierde stationscomplex.

Precies op tijd werd het vliegtuig van de Prinses, de DC-3 Blauwduif zichbaar. Het werd geëscorteerd door vier toestellen van de Marinevliegdienst, die in strakke formatie meevlogen. Er werd een rondje gevlogen boven Oranjestad en dan zwenkten de Marine toestellen af, om de „Blauwduif" gelegenheid tot landen te geven. Terwijl de wielen de grond raakten, daverden de marinevliegtuigen laag over de hoofden van de naar schatting vier of vijfduizend toeschouwers op het vliegveld.

Het grote moment was dan gekomen. Overal werd gejuicht, overal wapperden vlaggetjes. De tijdelijke gezaghebber stapte naar voren en begroette de prinses, die fris als een prille lentemorgen uit het toestel stapte.

De banda speelde het Wilhelmus en daarna volgde een eenvoudige begroeting. De Prinses speelde het Wilhelmus en daarna volgde een eenvoudige begroeting. De Prinses ontving aan het begin van de erehaag een bouquet bloemen van de twaalfjarige Rita Pasket, een padvindster van de Commandeursbaaigroep. En dan was de ontvangst heel snel, voor velen té snel, geëindigd

In de hall stelde de gezaghebber aan H.K.H. voor de heren Gedeputeerden I. S. de Cuba, O. S. Henriquez, E. O. Petrona, de wnd. eilandssecretaris A. J. M. Poppe, de ondervoorzitter van de Staten J.R.L Beaujon, de commandant van de Mariniers Majoor G. P. Giesberts en de oudste consul van Aruba, S N. Ecury.

De Prinses ging dan door de hoofdingang, waar een groot aantal padvinders een erehaag vormde Buiten stond het typische jeugdorkestje van San Fernando, dit keer feestelijk uitgedost, om met tumbamuziek als het ware uiting te geven aan het verlangen van het volk, om buiten de officiële ontvangst om, alvast uiting te geven aan de vreugde, die hier heerst in oranjegezind Aruba.

De Prinses is in ons midden. De ontvangst was uitermate sober en simpel... maar het wonder is al geschied. De Prinses heeft dode coulissen tot levende weten te maken. Het eiland is door een verbroederende ontroering getroffen door het optreden van Beatrix, die nu reeds, enkele minuten na haar aankomst, "onze" prinses is geworden op een eiland dat met recht wordt vergeleken met de vergaderzaal van de Verenigde Naties, wegens de bonte verscheidenheid in kleur, ras en nationaliteit van zijn bewoners...

Basiruti tijdelijke residentie

Aruba's strandhotel Basiruti is dezer dagen de residentie van de Prinses. Het hotel is voor deze dagen geheel opnieuw ingericht en de Prinses toonde zich na aankomst direkt opgetogen over haar kamer en het uitzicht op de diep blauwe zee. In de gangen 'n grote aantal bloemstukken ter verwelkoming die door vele firma's en verenigingen werden gezonden. Vlak voor de kamer van de Prinses een indrukwekkend grote bloemenmand, waarin in rood wit blauw "Welkom van de Arubaanse bevolking", een mand welke gezonden werd door de Oranjevereniging. In de kamer een bloemstuk van de tijdelijk gezaghebber en mevrouw de Boer. Direkt werd de blik van de prinses getroffen door een herinneringsvaasje op de radio. Een platelen vaasje, dat twintig jaar geleden gemaakt werd, ter gelegenheid van de geboorte van een eerste prinsesje... De Prinses zelf was diep getroffen door al deze bewijzen van liefde.

Zaterdagmiddag nog maakte onze sportieve prinses van de gelegenheid gebruik om van het strand en de zee te genieten.

Voor de duur van het bezoek van de Prinses heeft de manager van het Strand hotel, de heer Wiegersma, de leiding ook van Basiruti. De heer Wiegersma was in de dagen van het koninklijk bezoek eerste assistent in Strand hotel en weet dus met dit bijltje te hakken..

De Prinses gebruikte het diner met leden van haar gevolg. Teneinde het bezoek zo prettig mogelijk voor haar te maken, werden er voor deze eerste dagen geen gasten genodigd.

Het menu van de eerste avond luidde: Cocktail de Crevettes, Creme a la Reine, Tournedos Rossini, Pointes d'Asperges, Pommes Sauces, Poires Belle Helene, en Moca.

Sportstadiun.....

Zaterdagavond was de Prinses eregast in het Wilhelminastadion, waar de grote carnavalsavond werd gehouden ter verkiezing van een carnavalskoningin van Aruba.

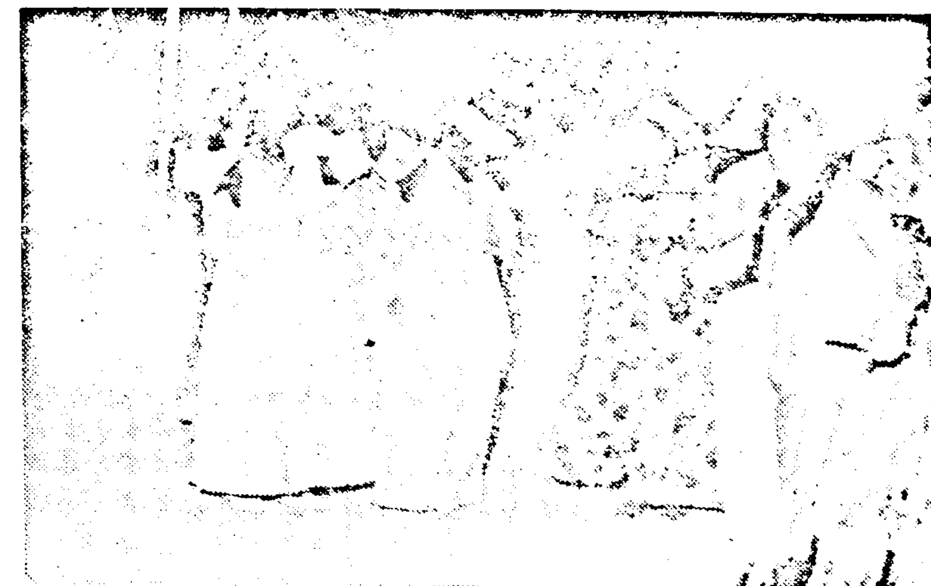
Wie gevreesd had, dat de voorbereiding te improvisorisch van aard en onvoldoende was geweest, vergiste zich. De spontaniteit van het volk was zo groot, dat deze gehele demonstratie een frisheid kreeg en een gevarieerde bontheid, die langere voorbereiding slechts had kunnen schaden.

Het stadion was vol. Naar schatting zagen wy in het gebouw een zeven ê acht duizend mensen byeen, terwyl nog een duizendtal belangstellenden er de voorkeur aan gaf buiten te blijven om vooral goed de komst en het vertrek van de Prinses te kunnen zien.

Alle hulde past hier voor de centrale carnava'scommissie, die tegen veler verwachting in, een uitstekend programma wist te brengen, waarbij elk onderdeel precies op tijd kon worden gegeven. Men was juist gereed met het voorstellen van de carnavalskoningingen, toen de Prinses arriveerde.

De Koninginnen kwamen na de hartelijke begroeting, waarna de Prinses op de ere tribune had plaats

(Vervolg naar pag. 5)

Natuurlijk ontbraken de Surinamers niet. „Oranje Boven! Oranje Boven!" weerklonk hun zang. Een leuke groep, omdat ze een beeld gaf van de verscheidenheid van bevolkingsgroepen, die straks de Prinses in Suriname zelf zullen verwelkomen.

In het defilé trok de Venezolaanse dansgroep met „El Pajarito", samen met de Chinese groep wel de meeste aandacht. Deze folkloristische groepen brachten muziek, zang en spel van eigen land. De kostuums waren zeer vrolijk en bont.

EILANDSRAAD CURACAO

MOTIE tegen uitzettingsbevel met 12-8 stemmen aangenomen

Curacaose Raad besluit voortaan in landstaal te debatteren

Willemstad. — Om negen uur zaterdagmorgen opende gezaghebber Gorsira de openbare vergadering van de Eilandsraad in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen. Deze vergadering was speciaal door de fraktieleiders C. E. Cathalina (NVP) Drs. B. M. Leito (KVP) en Ph. J. Evertsz (C.O.P.) aangevraagd ter behandeling van punt 3 van de agenda, luidende: bespreking nadelige gevolgen voor het eilandgebied Curaçao bij niet eerbiediging van de in de Staatsregeling neergelegde grondrechten.

Door de drie bovengenoemde fractieleiders werd een motie ingediend, die wij in onze editie van zaterdag 8 februari l.l. reeds publiceerden.

Nadat de notulen van de openbare vergaderingen van 13 maart 1957, 2 november 1957 en 11 januari 1958 waren goedgekeurd en de ingekomen stukken een beurt kregen, begon men aan de behandeling van het hierboven aangehaalde agendapunt.

De heer C. E. Cathalina (N.V.P.), als eerste het woord voerend, begon met op te merken, dat de uitzetting van de Wit grote verontwaardiging heeft gewekt. De uitzettingen is volgens spreker gebaseerd op partijpolitieke overwegingen. Namens de bevolking van Curaçao wordt sprekers afkeuring uitgesproken over de motie van de Staten, waarin, zo vervolgde spreker, een toevallige meerderheid zich voor uitzetting de Wit had uitgesproken.

Hierna kwam de heer B. M. Leito (K.V.P.) aan het woord. Zijn rede werd in onze editie van zaterdag l.l. in extenso opgenomen.

De heer Ph. J. Evertsz (C.O.P.) zeide met verbazing kennis genomen te hebben van het besluit van de dertien Statenleden, die de Regering steunen en menen het volk te vertegenwoordigen. Deze vertegenwoordiging aldus spreker, is slechts een betrekkelijk begrip, want door het systeem van zetelverdeling onder de eilanden is er geen evenredige vertegenwoordiging van de bevolking.

Uit de laatste verkiezingsgetallen van de Staten kan worden geconstateerd, dat de dertien leden, die de beruchte verklaring getekend hebben een totaal van 23.695 stemmen hadden tegen 29.048 voor de andere negen leden, die tegen de verklaring waren.

Ook deze spreker liet een krachtig woord van protest horen tegen de uitzetting, welke hij in strijd met de rechtszekerheid noemde.

De heer Broos (D.P.) hierna het woord voerend, zei, dat in eerste instantie het algemeen belang moet worden gediend. Hij verklaarde zich tegen de door zijn medeleden Cathalina, Leito en Evertsz ingediende motie. De rede van de heer Broos verwekte enig applaus van de publieke tribune.

Na een waarschuwend woord van voorzitter Gorsira aan het publiek op de tribune om stil te blijven, kon de heer Beaujon (D.P.) aan het woord komen. Hij begon met zich tegen de ingediende motie te verklaren. Spreker zag het uitzettingsbevel niet als een schending van het Statuut. Volgens de heer Beaujon zullen degenen, die voor de motie stemmen de terugtocht naar het kolonialisme hebben gemaakt.

De heer Morkos (K.V.P.) verklaarde meer dan als toegewijd burger van onze Antilliaanse gemeenschap — trots op zijn K.V.P.-lidmaatschap — dan als functionaris van het Curaçaos eilandelijk bestuur te protesteren en beschuldigde de regering van wanbeleid en onrecht een weerloos burger aangedaan. Spreker besloot met te zeggen zich volkomen achter de ingediende motie te scharen.

De heer Abbad (N.V.P.) zag de poging tot uitzetting als het willen opleggen van het zwijgen aan een dagblad, dat de daden van de huidige regering, die niet altijd goed te keuren zijn, hekelt en sprak zich openlijk uit tegen het wat hij noemt onwettig bevel tot uitzetting.

Het verwonderde de heer Comvalius (D.P.), dat de zaak de Wit in de Eilandsraad werd gebracht. Al zou dit college de motie aannemen, toch zal de Wit moeten gaan. Spreker zou zich om bepaalde redenen van stemming onthouden.

De heer Peterson (D.P.) zei tegen de motie te zullen stemmen, daar volgens hem ook de arbeiders, die hij vertegenwoordigt door het geschrijf van de heer de Wit gebeledigd zijn geworden.

Nadat ook de heren Felix, Oenes en Margaritha (allen D.P.) zich tegen de motie hadden uitgesproken, werd er een aanvang gemaakt met de behandeling van de tweede ronde, waarbij slechts de sprekers, die in de eerste ronde het woord gevoerd hadden, weer een spreekbeurt kregen. In de tweede ronde kwamen weinig nieuwe gezichtspunten naar voren.

De heer **M. A. Margaretha (DP)**, als laatste spreker begon plotseling in het papiamento te spreken. **Voorzitter Gorsira** ontnam hem het woord met de mededeling dat het de gewoonte is in de Eilandsraad zich van de Nederlandse taal te bedienen. De heer Margaretha sloeg echter geen acht op de woorden van de voorzitter en ging rustig door, waardoor laatstgenoemde zich genoodzaakt zag van zijn hamer gebruik te maken en genoemd lid te verzoeken te gaan zitten. De voorzitter bracht naar voren dat de heer Margaretha eventueel papiamento kan spreken, doch dan zal de Eilandsraad eerst een besluit hiertoe moeten nemen. (Het is goed om hier op te merken dat de heer Margaretha in de eerste ronde van een blaadje papier een rede in het **Nederlands** had voorgelezen.)

Er ontstond een lang debat tussen de verschillende leden en de voorzitter. Uiteindelijk besloot de Raad unaniem de heer Margaretha toe te staan, hetgeen hij te zeggen had, in het papiamento naar voren te brengen.

Dit was reden voor de heer **E. J. Morkos** (KVP) om op te staan en voor te stellen om niet alleen de heer Margaretha in deze vergadering toe te staan papiamento te spreken maar om de mogelijkheid om zich

(Vervolg naar pag. 2)

PAPIAMENTU als voertaal in Curacaose Eilandsraad

Gezaghebber Gorsira draagt besluit van Raad aan Gouverneur ter vernietiging voor

Willemstad. — De Gezaghebber van Curaçao heeft zich met het hierna volgende schrijven d.d. 9 februari 1958 tot de Raad van het Eilandgebied Curaçao gewend.

„Ingevolge artikel 103 der Eilandenregeling Nederlandse Antillen heb ik de eer uw Raad mede te delen, dat ik tot mijn leedwezen tot de conclusie ben gekomen, dat het door uw Raad in de openbare vergadering op 8 februari jl., gedurende de behandeling van punt 3 der agenda genomen besluit inzake het overschakelen op de Papiamentse taal, van welk besluit vanwege de onvoldoende voorbereiding de draagwijdte zelfs niet kan worden overzien, in aanmerking komt voor schorsing of vernietiging wegens strijd met het algemeen belang van de Nederlandse Antillen.

De redenen, welke tot dit oordeel hebben geleid vindt u weergegeven in de brief aan Z.E. de Gouverneur, Hoofd van de Landsregering der Nederlandse Antillen dd. heden, Kab. Exp. Nr. 33729/839, waarvan u hierbij afschrift gelieve aan te treffen en waarnaar ik derhalve moge verwijzen.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, M. P. Gorsira".

(Het schrijven aan de gouverneur zullen wij in ons nummer van morgen publiceren. — Red.)

Weer moordaanslagen in Colombia

Bogotá. — Het blad „La Republica" meldt dat 10 mensen, waaronder een kind van 18 maanden, te Las Palmas in de provincie Tolima, door bandieten zijn gedood. De daders worden door militairen achtervolgd.

Curacaos elftal zal in Europa enkele wedstrijden spelen

Den Haag. — Het elftal van Curaçao zal, na de wedstrijd tegen het Nederlands elftal op woensdag 23 april te Rotterdam nog enkele wedstrijden spelen in Europa. Op 7 mei a.s. is het te Duesseldorp tegenstander van een Westduits selectieteam en op 15 mei speelt het te Kopenhagen een officiële interlandwedstrijd tegen Denemarken.

Voorts hebben de heren Maduro en Brunt, de secretaris/penningmeester van de KNVB, in de afgelopen dagen te Parijs besprekingen gevoerd over wedstrijden tussen Curaçao en de nationale teams van Marokko en Algiers en een duel met een Frans selectieteam. Deze besprekingen zijn in een vergevorderd stadium.

Nadere bijzonderheden over deze laatste drie wedstrijden zijn nog niet bekend.

TUINFEEST IN CHOBOLOBO

Curacaose LIONS presenteerden een avond met stijl en vaart

Goede combinatie van mode-show, ballet en kronings-plechtigheid

Lion Charly Debrot zet Lions-koningin Anna Christina (Sanchez) de kroon op het hoofd. Links het dochtertje van Ivan Moreno, Yvette, die als page fungeerde.

Willemstad. — Een uitpuilend Chobolobo is zaterdagavond getuige geweest van een Lions-avond met styl en vaart, die èn om de kwaliteit van het programma, èn om de goede organisatie bij de honderden bezoekers buitengewoon in de smaak is gevallen. Yellow House en Gosen verzorgden een modeshow, Cocky van Oost danste, Lion Charly Debrot kroonde Anna Cristina Sanchez tot koningin van de Curaçao Lions Club, en de gezellige dansvloer stond nadien voor eenieder open tot diep in de nacht.

Het waren Lion en Lioness de heer en mevr. Iwan Moreno, die wel het „Leeuwen"-aandeel hadden in de organisatie van de avond. De eerste zette het Lions-feest met een toepasselijk woord in en liet Han Rang verder voor de aankondiging der verschillende modeshow-nummers zorg dragen.

Deze show bestond uit vijf „hoofdstukken": bad- en strand-costumes, ochtendjaponnen, reiskleding, namiddagjaponnen, en cocktail- en avondjaponnen. In totaal veertig nummers, niet te veel en niet te weinig, en op een prettige en vlotte wijze gebracht door Nettie Forshaw, Clementina Gerodetti, Diane Henriquez, Pat Hoogeveen, Solange Joubert, Cocky van Oost, Ellen Overdijkink en Olga Schrils. Pastel-trio zorgde voor muzikale illustratie.

Gezegd moet worden, dat er in iedere rubriek werkelijk snufjes te bewonderen waren. Zo bij de beachwear het aardige „Capriccio" een tweedelig strandpakje bestaande uit oranjekleurige broek en zwart lijfje, of Scooter Gal", een origineel ensemble van een losse rok over een zwarte broek.

De ochtendjaponnen kenmerkten zich door grote eenvoud. Aantrekkelijk was „Serpentin", een streepje met een vuurrode sjerp, en „Bolero", een genopte jurk met een kittig wit hoedje met vlinderstrik.

De „reis"-rubriek opende met een model „ligne sac", doch ging daarna weer over op meer klassieke modellen. „Sporliche Eleganz", een snoezig mantelpakje met tangokleurig truitje. „Viaggiate con me", een zwart-grijs gestreept mantelpak, gecompleteerd met zwart.

Bij de middagjaponnen vielen op de kolossale bloemen van „Coquelicot", de wemelende kleuren op het groene fond van „Fleurs de Rocaille", het harembroek-idee van „Bubblemint", de rode rozen op de rok van „Black Magic", en het puur zijde „Belle Epoque", een rose japon, waarvan de rok aan de voorkant even boven de zoom met een zwart lint was opgenomen.

Het paradepaard op een fashion show is altijd de rubriek cocktail- en avondkleding. Ook de tien modellen, die hier getoond werden, vormden een waardig slot.

Wij memoreren „Apéritief" met verenmotieven, „Orchidée", een jurk wemelend van deze koninklijke bloemen op een zwart fond, „Chez Maxim", een blauw-groene jurk met een avondmantel in dezelfde kleur.

En bij de avondjaponnen: „En Vol" zwart met wit corsage plus sleep", „Pink Champagne", geïnspireerd op de ouderwetse queu, en „Casino" met een aangeknipt sleepje.

Cocky van Oost, voormalig lid van de Sonja Gaskel-groep, bracht vervolgens een goed stukje ballet op het platform onder de schijnwerpers. Een hoogstaande entre-acte, klein maar fijn, die in het kader van de avond buitengewoon goed paste en dan ook een groot succes was.

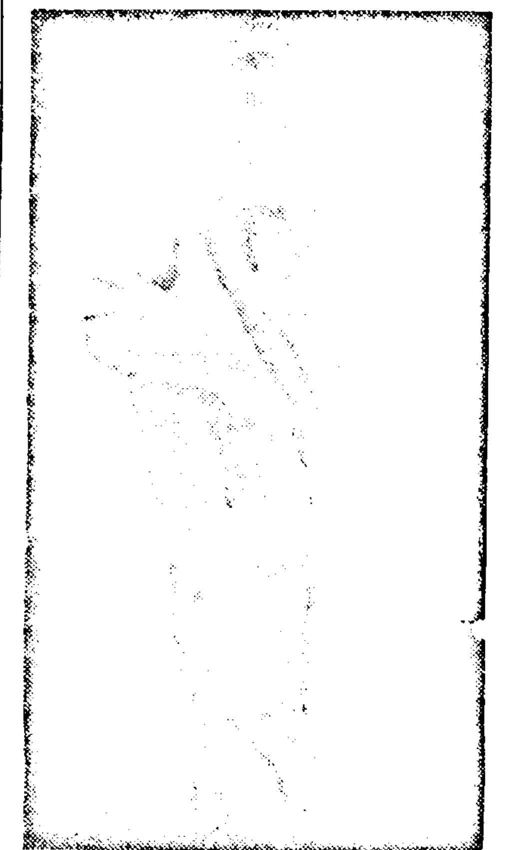
Daarna werd de troon voor de Lions-koningin klaar gezet en nam „Anna Christina de Eerste" daarop plaats. Het was Lion Charly Debrot, die met een hooggestemde speech in het Spaans de plechtigheid inleidde en daarna de kroning verrichtte en Anna Christina de scepter in de hand legde. Alle Lions verzamelden zich vervolgens om de troon en brachten drie roars uit, nadat de koningin zelf plechtiglijk beloofd had haar plicht als Lions-koningin te zullen volbrengen.

De dansvloer werd hierna vrijgemaakt en de honderden gasten in tuin en restaurant stroomden over de bruggetjes toe om het feest al dansend voort te zetten.

Alles bijeen: een buitengewoon succes voor de Lions, die hun Charity Fund met een flink bedrag gespekt zagen en alle eer van hun werk hadden.

Een der modellen op de modeshow, welke zaterdagavond in Chobo'obo werd gehouden. Het is Clementina Gerodetti, die „Chez Maxim" showt, een aardig cocktail-jurkje met mantel.

Cocky van Oost fleurde de Lions-avond in Chobolobo op met een stukje goed balet.

Hiermede vervullen wij de droeve plicht kennis te geven van het overlijden van onze geliefde tante

Mevrouw Maria H. E. Boomgaart,

Weduwe van Jhr. Jan M. Rammelman Elsevier

in de ouderdom van 80 jaar.

Curaçao, 10 februari 1958.

Familie A. Boomgaart-Romero

Jacques Ellis

Familie Th. van der Linde Schotborgh-Hellmund

De teraardebestelling zal plaatsvinden morgen vóórmiddag te 8.30 uur vanuit het sterfhuis de Rouvilleweg 17 naar de R.K. begraafplaats aan de Roodeweg.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Naar aanleiding van het Ingezonden stuk: „De Curom-reportage van de huldiging in het stadion" dat wy in ons number van zaterdat wij in ons nummer van zaterreacties zowel in afkeurende als instemmende zin ontvangen. Wy hopen deze morgen te publiceren.

EMMASTAD

C.P.I.M. WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug, Vermeerstraat 5, Negropont tel: 3072
B.g.g. nad inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
A. de Jong tel: 2026

C.S.M.

Rederij.
W. R. Engelsman tel: 2304

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 en 19.00 — 23.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 8.00 — 8.00 W. R. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098; van 1.00 — 7.30 P. Roest tel: 3146

Theater Asiento:
„Geen Voorstelling"

Voor de derde maal

Willemstad. — Zondagnacht om 2 uur werd door de patrouille op de Schottegatweg west ter hoogte van theater Rex een zwangere vrouw aangetroffen, die kennelijk op het punt stond te bevallen. De vrouw was op dat moment niet eens in staat met de politie te spreken. Volgens omstanders was er een vroedvrouw voor haar ter plaatse geweest, maar aangezien de vrouw geen vaste woning had, kon ze moeilijk op straat worden behandeld. Via de mobilofoon werd het hospitaal gewaarschuwd. Bij aankomst bij het hospitaal bleek, dat de vrouw al twee maal voor een dergelijk geval door de politie naar het ziekenhuis was gebracht.

Liep weg zonder te betalen

Willemstad. — Zaterdagavond om 21.00 uur vroeg de eigenaar van een restaurant in de Punda assistentie van de politie. Bij aankomst van de patrouille bleek, dat een opgeschoten jongen 2 biertjes had gedronken, 3 pakjes sigaretten en 3 porties eten had besteld. Toen hij wilde vertrekken zonder te betalen, greep de eigenaar van het restaurant de wanbetaler in zijn kraag, doch deze vluchtte, de eigenaar met een stuk hemd en drie porties eten, die op straat lagen, achterlatend.

Curacaose Eilandsraad...

(Vervolg van pag. 1)

van „nos dushi lenga papiamento" te bedienen voor **alle** raadsleden en voor **alle** vergaderingen open te stellen. Met de uitdrukking: „Salta cacho, salta su rabu" (als je A zegt moet je ook B zeggen) voegde de heer Morkos hieraan toe dat het dan ook noodzakelijk is om de notulen der vergaderingen en verder alle gewisselde stukken verordeningen, wetsvoorstellen, moties, enz. enz in het papiamento te doen verschijnen. De heer Morkos besloot met te zeggen dat uiteraard het gebruik van papiamento niet betekent dat een raadslid niet vrij zou zijn om zich van het Nederlands te bedienen indien hij dit wenst.

Drs. B. M. Leito (KVP), zich als een van de eerste raadsleden van het papiamento bedienende, kon zich geheel verenigen met het voorstel van de heer Morkos, doch wees er op dat de motie die inmiddels door de drie fracties was ingediend, als protest tegen het zonder vorm van proces uit het land zetten van een journalist, evenwel in het Nederlands gesteld zal dienen te blijven, mede i.v.m. het feit dat onder de punten 6 en 7 van bedoelde motie opgenomen is dat deze ter kennis dient te worden gebracht van Z.E. de Gouverneur en de Regering van het Koninkrijk.

De heer Leito vervolgde met te stellen dat het gewenst is om de notulen en andere stukken, behalve in het papiamento, ook in het Nederlands te doen verschijnen teneinde de rijksgenoten, ook in andere delen van het koninkrijk, in staat te stellen hetgeen in onze volksvertegenwoordiging behandeld wordt, te volgen.

Het voorstel Morkos-Leito werd zonder hoofdelijke stemming door de Raad aangenomen.

De heer **S. D. Abbad (NVP)** kwam vervolgens met het voorstel om de Regering en de Staten van de Nederlandse Antillen te verzoeken voortaan, ook bij het Land, alle stukken in het papiamento te stellen en de vergaderingen van de Staten in de landstaal te houden. Ook dit voorstel werd zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Hoewel het voorstel Morkos-Leito om alle stukken steeds behalve in het Papiamento, ook in het Nederlands te doen verschijnen, reeds unaniem door de Eilandsraad was aangenomen, stelde het lid **J. G. M. Evertsz (NVP)** zich vervolgens op het standpunt dat de stukken slechts gedurende de twee volgende jaren tevens in het Nederlands moeten worden gesteld. De heer Evertsz betoogde dat die tijd voldoende moet worden geacht om hen die het Papiamento niet machtig zijn, in de gelegenheid te stellen zich de landstaal eigen te maken.

De heer **Drs. Leito (KVP)** weer aan het woord komend was het met deze beperking niet eens en stond er op dat alle stukken steeds zowel in het papiamento als in het Nederlands zouden verschijnen. De heer **Evertsz (NVP)** wijzigde hierop zijn voorstel in die zin dat de gewisselde stukken enz., dan maar uitsluitend in het Papiamento moeten worden gesteld.

De volgende spreker, de heer **F. Pijpers (DP),** verklaarde dat het hem genoegen deed dat de mogelijkheid om Papiamento in de Raad te spreken was opengesteld. Hoewel een verdere bespreking van alles wat hiermede samenhangt zeer belangrijk is, wil hij er toch op wijzen dat punt 3 van de agenda aan de orde is en dat hij daarom een beroep op de voorzitter doet om de heer Margaretha in de gelegenheid te stellen diens (onderbroken) rede uit te spreken.

De voorzitter bracht evenwel eerst het voorstel van de heer Evertsz (NVP), waarbij het in de bedoeling ligt om het Nederlands in de gewisselde stukken geheel uit te sluiten, in stemming. Dit voorstel werd door de Raad verworpen met 12 stemmen tegen (KVP-COP-DP) en 9 stemmen vóór (NVP).

Publieke tribune ontruimd

Na dit „talen-intermezzo" gaf de voorzitter de heer Margaretha het woord. Dit lid bracht echter geen nieuwe gezichtspunten naar voren met betrekking tot de zaak waar het in de eerste plaats om ging in deze vergadering, n.l. de uitzettings-affaire. De heer Margaretha die kennelijk voor enkele partijgenoten op de publieke tribune sprak, kreeg toen hij eindigde van die kant het verwachte applaus. Voorzitter Gorsira, die intussen het publiek reeds tweemaal had medegedeeld dat hij de tribune zou laten ontruimen indien de orde zou worden verstoord, zag zich nu, nadat hij reeds eerder iemand had laten verwijderen, genoodzaakt de politie te verzoeken tot ontruiming over te gaan.

Nadat de rust was hersteld werd de motie die aan het begin van de vergadering was ingediend (zie ons nummer van zaterdag) in stemming gebracht. De motie, waarin op de meest felle wijze geprotesteerd wordt tegen het „onrechtvaardige, discriminerende en onwettige bevel tot uitzetting", werd aangenomen met 12 stemmen vóór (NVP-KVP-COP) en 8 stemmen tegen (DP).

Opgemerkt dient te worden dat de heer **Th. A. Ch. Comvalius (DP),** die tijdens de discussies had medegedeeld dat hij noch vóór noch tegen de motie kon zijn, even voor de stemming de zaal had verlaten om niet aan deze stemming deel te nemen.

Om plm. 13.30 uur, na vier en een halve uur vergaderen, werd deze zeer bewogen openbare vergadering van de Curaçaose Eilandsraad door de voorzitter gesloten.

AGENDA

West-End:
„Huk" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„Aqui estan los Aguilares" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Onteerd moederschap" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe
„Een vrouw verdedigt zich" om 8 uur n.m.

FILMLIGA CURACAO.

Woensdag 12 februari vertoont de filmliga Curaçao in het theater Asiento om 8.30 uur, „Dieu a Besoin des Hommes".

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

Dook de Anna-baai in

Willemstad. — Gistermiddag om 16.50 uur werd de politie-patrouille gedirigeerd naar de Werfstraat, waar een man mededeelde, dat twee opgeschoten jongens flessen aan het breken waren op de rijweg. Bij aankomst van de politie vluchtte een der knapen, en dook de St Annabaai in, zonder dat hij de zwemkunst onder de knie had. De politie haalde de jongen uit het water en met een geleende bezem, moesten hij en zijn vriendje de straat weer schoon vegen.

Aanrijdingen

Willemstad. — De Verkeersafdeling behandelde in het afgelopen weekend 12 lichte aanrijdingen, met een totale schade van ƒ 1500,— en 4 zware aanrijdingen met een totale schade van ƒ 4500,—.

POLITIE JOURNAAL

Willemstad. — De politie verleende in het voorbije weekend 45 maal assistentie en deelde 7 p.v.'s uit.

De voorstellingen van het A.N.V.

Willemstad. — In de afgelopen drie dagen is de toneelgroep van het Algemeen Nederlands Verbond voor drie zo goed als volle zalen opgetreden. Op donderdag 13 februari a.s. wordt er in Roxy nogmaals een voorstelling gegeven. Voor deze opvoering zijn er nog enkele plaatsen verkrijgbaar.

Olieveld van Agha Djari wordt grootste olieproducent ter wereld

Teheran. — Het olieveld van Agha Djari in Perzië is bezig de grootste olieproducent ter wereld te worden, zo deelt het internationale consortium voor de exploitatie mede.

Op dit veld zyn reeds 48 putten, tie der olievelden in Zuid-Perzië in productie en tezamen brengen zy gemiddeld 570.000 vaten per dag voort. Een der putten, No 47, evenaart sedert verscheidene maanden het wereldproduktierecord met een productie van 50.000 vaten per dag.

Gezien deze resultaten heeft het concortium besloten, zyn olieverkenningen in het gebied van Agha Djari uit te breiden.

Overzicht van de proeven met Amerik. ballistische raketten

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft een officieel overzicht gegeven van de proeven die in de Verenigde Staten met ballistische raketten voor middelgrote afstand zyn genomen.

Met de raket thor van de luchtmacht zyn 11 proeven genomen waarvan 5 geslaagd, 4 gedeeltelijk geslaagd en 2 mislukt zyn.

De Jupiter-raket van het leger is driemaal met succes en viermaal ten dele met succes gelanceerd.

Voor de intercontinentale Atlas raket is de balans: vyf proeven waarvan twee geslaagd en twee mislukt. Een proef, de laatste van 7 februari was ten dele een mislukking.

Lourdes, de plaats waar de hemel de aarde raakt

Lourdes is een unicum in de Christenheid.

Op geen enkele andere plaats te wereld raakt de hemel zo onmisken baar de aarde. Met de hemel be doelen wij niet slechts de verschij ningen van de H. Maagd, die va hemels licht doorstraald haar voe zette op de grauwe rots van Massabiele. En met de aarde bedoelen wi eer dan het gure voorjaarslandschap van de voetheuvels der Pyrenieeën, waarin nu honderd jaa geleden de Onbevlekt Ontvangen verscheen. Met de hemel bedoelen wij zelfs meer dan de talloze op nbarende genezingen, die sinds d erste verschijning in dit genade oord werden gewerkt en met d aarde meer dan de lijders en ellendigen, die de gelukkige bevoorrechten van deze hemelse weldaden werden.

Dat op geen enkele andere plaat ter wereld de hemel zo onmisken baar de aarde raakt, wordt het dui delijkst gemanifesteerd in de bijna groteske tegenstelling tussen de babylonische verwarring der binnenstadse negotie en de serene rust van de godsvrucht, ja vaak geestelijke vervoering, die bij de grot der verschijning heerst.

Het is niet alleen de objectiviteit die ons gebiedt een open oog t hebben voor de schreeuwend commerciële exploitatie van hemel gunsten, waar Lourdes vol van is Het is vooral deze wonderlijke tegenstelling, dit contrast van uitersten — van het meest aardse en he meest hemelse — die ons er toe brengt met onze aandacht in deze wroetende binnenstad, welke één ontzaggelijke markt van religieuze artikelen is, te toeven, omdat d achtergrond van roepende, dringen de mensen, van winkels waaruit d medailles en rozenkransen tot op d straatkeien uitpuilen, van handelaren die hun verkoopaantrekkingskracht geheel op de godsdienstige gevoelens van de bezoekers hebben ingesteld, omdat heel dit mierennest van aardse menselijkheid een weergaloos relief verleent aan d bijna tastbare werking der genade die zich op het terrein der heiligdommen en voor de donkere mond van de grot voltrekt.

Wat weten de mensen zelfs van de hemel een profijtelijke zaak te maken! En hoe smakeloos tonen zi zich, wanneer het gaat om gewin en zij zich terwille van dit „hoogheilig" doel niet ontzien, geloof en godsvrucht van de massa in de leuzen van hun verkooppropaganda te verwerken. Hoevelen zijn er onder de eigenaars van deze winkels, waar de al dan niet liedjes-spelende H. Maagden uitpuilen, die zich voor het godsdienstig gebeuren bij de grot in het minst interesseren of die er zelfs in het geheel niet aan geloven? Dat is vraag van verwondering, die in ons rijst als wij met opmerkzame blik door dit krioelende religieuze mierennest lopen. Het wonder der talen is aan deze handelaars begrijpelijker wijze niet ter beschikking gesteld: maar ze hebben er het best mogelijk aards surrogaat voor gevonden. Verkopers en verkoopsters. gezamenlijk alle talen onder de hemel vertegenwoordigend, schieten op u af om u op uw linguistische particulariteiten te testen, waarbij zeker vermelding verdient, dat hun langdurige ervaring het voor u nauwelijks nodig maakt de mond te openen: uw gezicht verraadt hun in grote meerderheid van de gevallen reeds uw herkomst.

Lourdes is een commercieel Babylon, en zijn spraakverwarring is slechts een zinnebeeld van de bruisende, onontwarbare kluwen der mensen, waarin de hebzucht van de aarde naar het geld van zijn bevrediging wroet.

Doch wandelen wij over de Pont Saint Michel naar de ingang van het terrein der heiligdommen. Achter ons laten wij het zwoegend gerucht van de stad. Nog slechts enkele kaarsenverkopers en krantenventers langs de reling zijn de afstervende uitlopers van de negotie. Ons tegemoet komt het groen van bomen en grasvelden: de natuur, die dicht genoeg bij de hemel bleef om zijn Afgezante te ontvangen.

Over de brede processielaan lopen wij de basiliek tegemoet, waarvan het hoog profiel steeds overweldigender boven ons uit torent. Op het wijdse voorplein wenden wij naar rechts en gaan onder de balustrade door die het plein met machtige vangarmen omvat.

Daar ligt tussen de Gave en de stijl rijzende rots de ruimte voor ons die bezaaid is met knielende, biddende mensen. Totdat wij ons midden onder hen bevinden en naar links het zwart berookte hol in de groene heuvel zien. Een kolosale pyramide van brandende kaarsen flakkert en walmt in zijn duisternis. Rechts boven aan de buitenzijde, levensgroot, het bekende beeld van de Onbevlekt Ontvangene.

Hier heeft de hemel dan voet op de aarde gezet en de aarde is er nog stil van. Mensen staan roerloos. Zij knielen, zitten, liggen in ziekenwagens en op brancars. Maar allen gekeerd naar de grot, met blik en geest gekleefd aan deze bron van genade. Een man komt op zijn knieën voorbijgekropen tot aan de mond van de grot. Er valt er een neer en kus grond. Velen bidden met tot een uis uitgespreide armen. En geen uid dan het bescheiden schuifelen voeten. Geen beweging dan het de wapperen der kaarsenvlam n. De stilte van de hemel is hie zijn glorie, die in een glans va ede en geluk op al die in gebe heven aangezichten ligt.

Zieken rollen, strompelen af en n op weg naar de baden. Des ddags verplaatst zich de aandacht ar het plein voor de Basiliek, waa ven de lage rijen der zieken d ude monstrans zegenend schitter de zon. 's Avonds stroomt een ge rivier van licht-duizende pel ms die trekken met brandend aarsen — over de brede lanen in t front van het heiligdom om la r het immense plein in een rollende zee van rood gouden licht te rscheppen. En uit de diepte van t vuur welt machtig omhoog he redo, de belijdenis van alle volke n der aarde van hun geloof in de e God in de Kerk die Hij stichtte in Zijn Moeder, die Hij tot heling nd van onze wonden in lichaam en iel.

Er gebeuren zo nu en dan opzien rende dingen in Lourdes. Gebeur issen welke als een elektrisch hok door de massa gaan die e tuigen van is. Er rijst een lamme uit zijn stoel en hij loopt duize nd en beduusd door het gebruik an zijn benen dat hij na zoveel jaar erkreeg. Een zieke, die in het laatste stadium van T.B.C. of kanker op ijn brancard ligt, is plotseling geezen met ogenblikkelijk herstel van e wonden of gezwellen, waar hij an leed.

Zulke opzienbarende gebeurlijkheden hebben Lourdes een wereldvermaardheid gegeven en hebben de naam een laatste hoop gemaakt voor e hopelozen.

Maar hoeveel van deze hopelozen hebben de trek van hun hart naar Lourdes niet gevolgd, zonder dat hun hoop op genezing werd vervuld? Een aantal van hen keerde van deze reis zelfs niet terug en werden in Lourdes begraven.

Was hun reis dan tevergeefs? Heeft zij slechts gediend om hun wanhoop nog zwarter te maken? Ongetwijfeld niet: Lourdes met of zonder genezingen is geen plaats van hopeloosheid en neerslachtigheid, het is een bron van nieuwe moed, van rust en vrede en blijheid.

Lourdes geeft soms vreugde door beëindiging van lijden. Doch altijd geeft het vreugde ondanks dat het lijden blijft. Lourdes heelt soms wonden van het lichaam, doch altijd heelt het de wonden van de ziel.

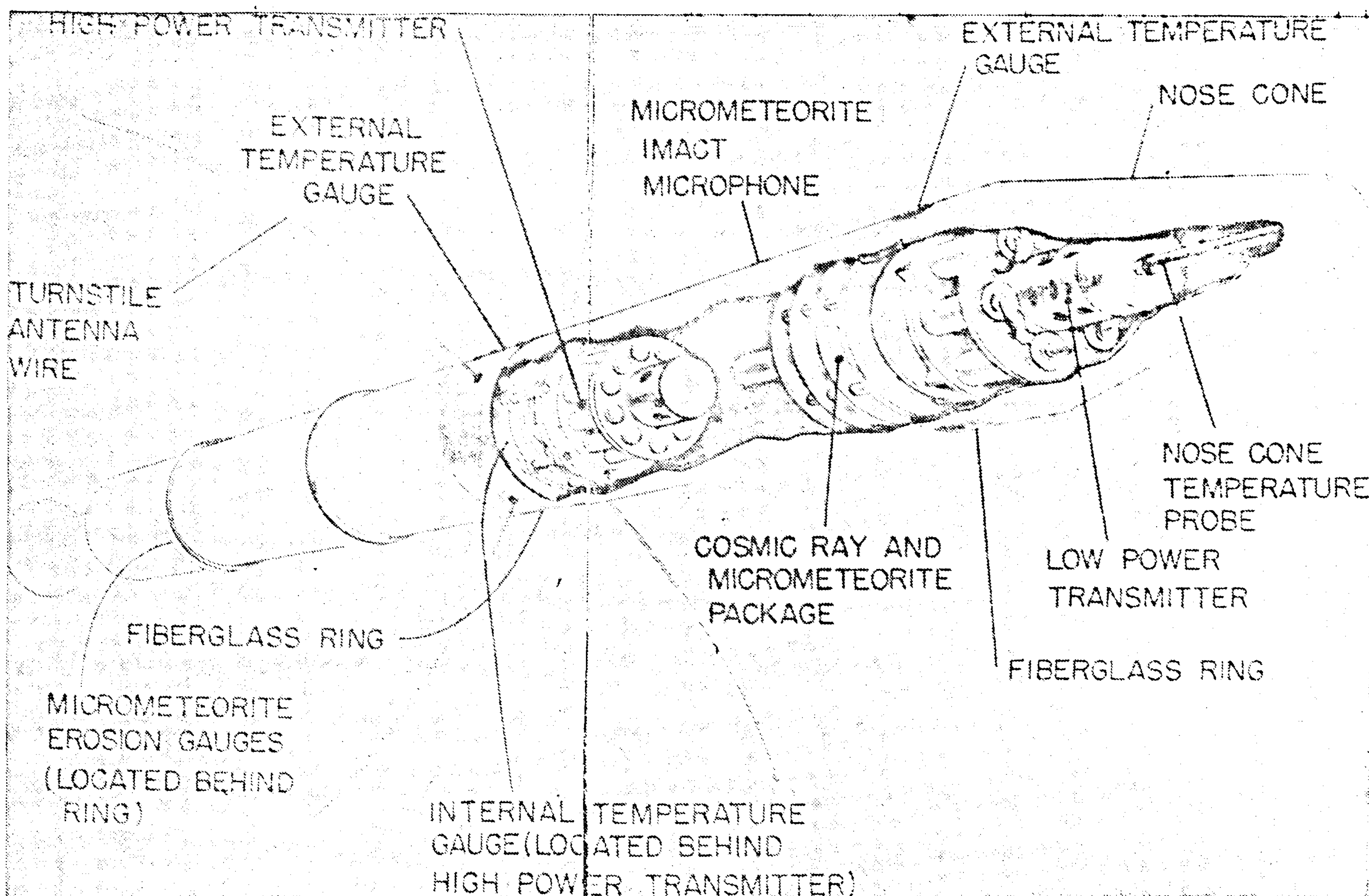
Hier raakt in Lourdes de hemel de aarde op de meest onmiddellijke wijze: in de ziel van de mens. Dat is de eigenlijke bron, die de H. Maagd in Lourdes geopend heeft. Meer dan het water dat welt uit de bodem van zijn grot. Het is de bron der genade, die hoop geeft waar de wereld machteloos tegenover wanhoop staat. Die zielen geneest van kwalen, welke de wereld slaat zonder ze te willen of kunnen genezen.

Lourdes is waarlijk een unicum in de Christenheid. Nergens anders ter wereld raakt de hemel zo onmiskenbaar de aarde.

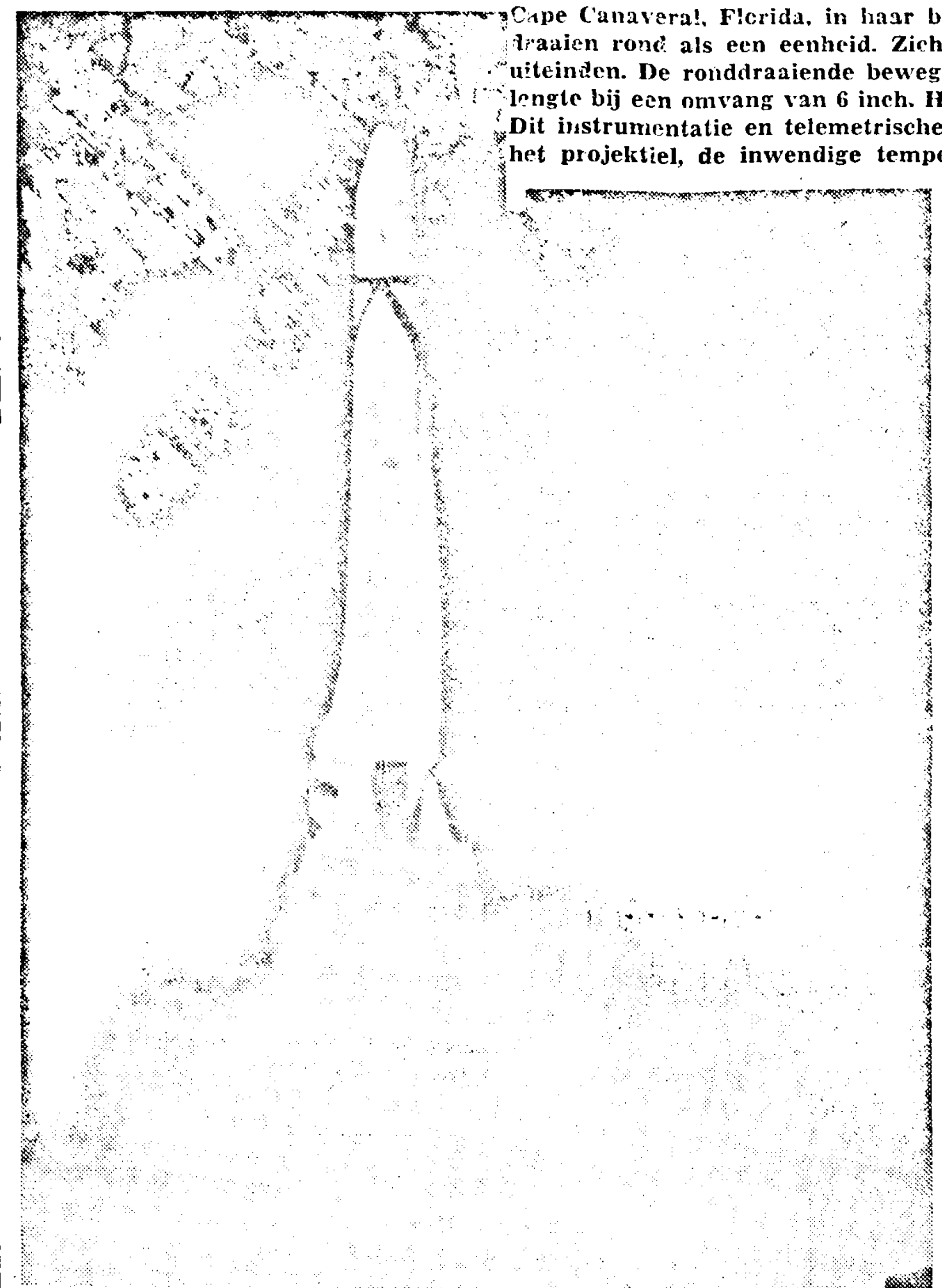
Brand in turnschool te Little Rock

Little Rock. — Zaterdag is in Little Rock het turnlokaal van de baptistische middelbare school, dat voor negers bestemd is, door brand verwoest. Vier huizen in de nabijheid liepen brandschade op, maar niemand werd gewond.

Toen de brand woedde werd een plaatselijke journalist door een onbekende gebleven persoon opgebeld, die zei, dat hy en andere voorstanders van rassenscheiding de turnzaal in brand gestoken hadden.

Dwarsdoorsnede van de „1958 Alpha". Dit is een doorsnee-tekening van de wetenschappelijke aardsatelliet, welke door het Amerikaanse leger vanuit Cape Canaveral, Florida, in haar baan om de aarde werd gebracht. Het instrumenten-dragende gedeelte (vooraan) en de eindtrapsraket (achteraan) draaien rond als een eenheid. Zich uitspreidend in het middengedeelte ziet men de antenne, bestaande uit staafjes met verzwaarde kogeltjes aan de uiteinden. De ronddraaiende beweging van de satelliet duwt de antenne naar buiten. Aangeduid als de „1958 Alpha", meet het projektiel 80 inch in de lengte bij een omvang van 6 inch. Het heeft een gewicht van 30,80 pounds, waarvan het instrumentendeel 18,13 pounds en de eindtrap 12,67 pounds weegt. Dit instrumentatie en telemetrische uitrusting zijn erop berekend vier soorten inlichtingen in te winnen: de temperatuur aan de oppervlakte van het projektiel, de inwendige temperatuur, de kosmische stof-erosie en gegevens over kosmische bestraling.

De Amerikaanse kunstmaan, in haar baan gebracht door een Jupiter-C-raket en die werd gelanceerd door het Amerikaanse leger vanuit Cape Canaveral, Florida, verzamelt gegevens en zendt die dan uit. Twee zenders zenden de verzamelde gegevens uit. De krachtigere installatie zendt uit op een golflengte van 108.00 megacycles met een kracht van 60 milliwatts. Men verwacht, dat deze zender gedurende twee tot drie weken zal uitzenden. De tweede zender werkt op 108.08 megacycles met een kracht van 10 milliwatts. Zijn voorspelde levensduur bedraagt twee tot drie maanden. Tien Minitrack-waarnemingsstations, die geleid worden door de U.S. Armed Forces, volgen de bewegingen van de satelliet en geven de verkregen inlichtingen door aan het Naval Research Laboratory en aan een ander bureau. Op de foto: het moment, waarop de Jupiter-C met de aardsatelliet wordt weggeschoten.

VOOR DE RECHTER

WEGPIRAAT beroofde medemens van HET LEVEN

2 jaar gevangenisstraf en levenslange intrekking rijbewijs geëist

Oranjestad. — De 25-jarige man, die gistermorgen vrij onbewogen voor de rechter stond, zou wel kunnen dienen als afschrikwekkend voorbeeld van de ruïneuze gevolgen van drankmisbruik. Het was voor de derde keere dat hij kennis maakte met de rechter en telkens weer was het begonnen met drankmisbruik en het daarna wegnemen voor „joy"-riding van een auto.

Dit keer waren de gevolgen verschrikkelijk. De man nam een dumptruck van D.O.W. weg, raasde daarmede als een dolle man langs de wegen. Een auto kon nog net op het nippertje ontsnappen. Bij Santa Cruz werd een aanrijding gemaakt.

De man reed echter door, daarna op de weg naar Oranjestad zag hij, dat er een politiewagen achter hem aankwam. Dieper werd het gaspedaal ingedrukt, groter de snelheid, waarna een fatale botsing met een fietser. De man werd op de grond gegooid, maar de chauffeur reed door.

Waarom? „Ik was dronken", zegt hij nu tot de rechter. Maar wel herinnert hij zich nog precies wat er gebeurde. Hij raasde door tot zij Noord en kon pas daar worden aangehouden.

Het slachtoffer, een 63-jarige man, overleed. Maar, zegt beklaagde, als ik nuchter geweest was, zou ik niet zijn doorgereden.

De Officier acht opzet en doodslag bewezen. De man wist wat er zou gebeuren. Hij aanvaardt de eerste aanrijding bewust, rijdt door en maakt meer ongelukken. Het is bij één slachtoffer gebleven, maar gemakkelijk hadden het er meer kunnen zijn. Een schandelijk geval.

De officier eist twee jaar gevangenisstraf, intrekking van het rijbewijs voor het leven en een totaal van ƒ 200,— boete voor tal van overtredingen.

De rechter zal over veertien dagen vonnis wijzen.

Recidivist nam tasje weg

Een oudere man staat dan terecht omdat hij een tasje wegnam. Hij wilde een „grapje" uithalen. Goedmoedig hoort hij nu de beschuldigingen aan. Een man, die de politie nog al eens last bezorgt. De Officier stelt voor een psychiatrisch rapport te laten uitbrengen, waartoe besloten wordt. De man verdwijnt dan met een zwierige zwaai van de hoed, een buiging en een hartelijk „Dank u wel!"

Dierenbeul

Een 48-jarige man, die als bijverdienste varkens fokt, stond terecht wegens verregaande dierenmishandeling. Hij liet een groep varkens verhongeren en verdorsten. Een was er al overleden, een andere bijna dood, de meeste konden van ellende niet meer op de poten staan. De reden? Hij had geen geld meer, ofschoon hij een salaris van ƒ 600.— heeft. Waarom ze dan niet verkocht? Er was een bod gedaan op de dieren, maar beklaagde ging er niet op in.

De Officier acht het een ernstig feit. Wie zo met dieren omgaat, is in alle opzichten een slecht mens. Hij eist twee maanden, waarvan een maand voorwaardelijk. De Rechter vonnist de man, die weduwnaar is en vader van vijf dochters, tot drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar.

KWIEK en CHINESE CLUB boeken winst

Willemstad. — De volleybal-competitie werd voortgezet met een tweetal wedstrijden, waarvan een dames- Kwiek — Velocitas en een heren-wedstrijd Chinese Club — Asiento II op de banen van Chinese Club. Geheel in de lijn der verwachtingen had Kwiek gemakkelijk werk met Velocitas en won alle drie sets. Reeds in de eerste set was het duidelijk te merken, dat de Velocitas-meisjes het onderspit zouden delven en verloren deze met 8—15. In de tweede set scheen het alsof alle energie bij de Velocitasploeg zoek was en ook haar lukraak erop los slaan en het ene-hand-spel maakten, dat zij deze set tegenover het goede serveren van Kwiek met de score van 1—15 verloor.

We weten niet waaraan het te wijten is, maar we hebben beter gezien van Velocitas en haar bekende vechtlust in de wedstrijden is nu totaal zoek. De verwachtingen, dat zij in de derde set enigszins beter zou aanpakken, werden prompt de bodem ingeslagen, aangezien zij ook nu hetzelfde spelbeeld toonde en deze set weer verloor met 3—15 en daardoor de strijd met 0—3.

In de herenwedstrijd tussen Chinese Club en Asiento II, heeft Asiento II haar beste beentje voorgezet om te winnen, maar ook de vlugge Chinezen dachten er anders over en wonnen alle drie sets.

In de eerste set gingen de punten nogal gelijkelijk op en Chinese Club won met moeite deze met 15—12 Ook in de tweede set heeft de Asiento-ploeg goed spel geleverd, doch vooral het plaatsen bij het net van de Chinezen alsook een paar goede smashes van Young Foo, de ster bij de Chinezen, waren te machtig en de Asiento II-mensen verloren ook deze set met 10—15.

De Chinezen bleven maar bonken op het net van Asiento II en namen geen kansen en vooral hun serveren was goed, doch het opvangen van Asiento werd ook beter, waardoor het spelpeil er beter op werd. We kregen ook in deze set een paar mooie netduels te zien en vooral het lange hoog houden van de bal bracht er de spanning in. Het is duidelijk te zien bij de Asiento-ploeg, dat meer oefeningen absoluut een hechtere ploeg tot stand zullen brengen. Zij verloor de derde set, niettegenstaande heftige tegenstand, met 9—15 van de Chinezen en daardoor de strijd met 0—3.

Naar wij van de officials van de NA.VO.BO. vernemen, vinden zij het een prestatie, dat er door de leden van de bond toch deel werd genomen aan de manifestatie op het Rifstadion.

Voor de komende week staan de volgende wedstrijden op het programma:

Maandagavond 10 febr. Chinese Club: dames: De Soto — Oasis; heren: Volleymasters — Asiento I.

Donderdagavond 13 febr. Negropont: dames: Kwiek — Oasis; De Soto —— Asiento C; Vios — Black en White; heren: Sithoc — Asiento I; M.S.V. — Aquino.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

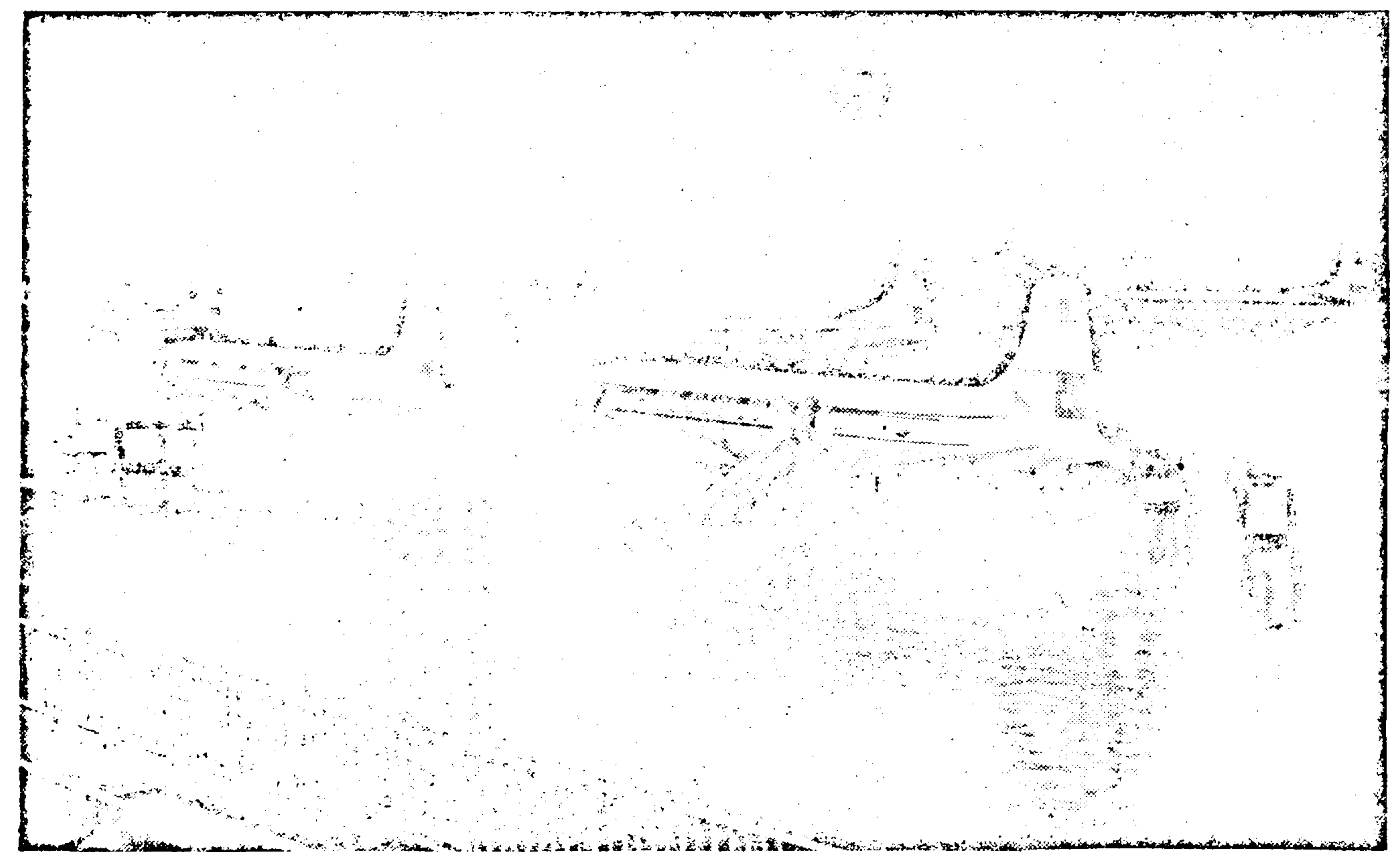

7—38 Haastig snellen Eric en zijn troepje terug naar het kamp. De berichten die ze meebrengen, verspreiden angst en onrust, en Winonah zou, om alle moeilijkheden te ontlopen, het liefst zo gauw mogelijk vertrekken. Zo kunnen echter het gehavende schip zo maar niet verspelen, dus aan weggaan valt niet te denken. Vlug neemt Eric zijn maatregelen. Winonah, Astara, hoewel zeer tegen haar zin, Pum Pum, Hrulf en de hond gaan naar de schepen terug, waar zij het veiligst zijn. Cendrach weigert koppig mee te gaan, al dringt Eric, die de oude man liever eveneens in veiligheid ziet, er herhaaldelijk op aan. Op de omringende hoogten worden wachtposten op de uitkijk gezet en Eric geeft bevel, geen vuur te maken, daar dit overdag rook en s'nachts lichtschijn verspreidt. „Dan kunnen we ook niet verder gaan met het herstellen van de boot", zegt Cendrach wat spijtig, want daarbij is nu eenmaal vuur nodig. Doch het is niet anders, ze mogen niets risekeren en dus zitten ze voorlopig vast! Eric peinst nog eens na over de woorden van de gedode jonge man. Hij draait de helm om en om, aarzelend. „Zou het allemaal alleen om dat gedeukte bronzen ding gaan?" mompelt hij voor zich heen, „en waarom dan? Wat steekt hier achter? Er is niets bijzonders aan te zien". Intussen glijden. Sveins blikken over het kamp en hij vraagt zich juist af, waar de wachters gebleven zijn, als hij een kort moment twee vreemde krijgers van een hoogte naar hun kamp ziet loeren. Het volgend ogenblik slaakt de Sakser een langgerekte kreet.

Hier en daar zakken krijgers, door speren getroffen, ineen. Dan geeft Svein de Noorman een duw opzij, zodat deze als een gevelde boom tegelijk met Cendrach tegen de grond tuimelt. Geen seconde te vroeg, want rakelings scheert een speer langs hen hen.

Charlie koerst op HOTEL WHISKY af en spreekt duistere taal

Iedere drie minuten landt er op Schiphol een vliegtuig en stijgt er een op

Uitzicht vanaf de verkeerstoren over het vliegveld Schiphol.

(Van een speciale medewerker in Nederland)

Vanuit de verkeerstoren dwaalt onze blik over de nachtdonkere vlakte van Schiphol. Het donker is doorstreept met de lichten van de landingsbanen, met hier en daar, schijnbaar wanordelijk, reeksen rode en blauwe lampen. We kijken neer op een fantastische sterrenhemel in kleuren. Dichterbij, op het betonnen platform staat levenloos een tiental vliegtuigen, hun neuzen in één richting, als koeien in de wind. In de schemer van het schijnwerperlicht rijden af en aan voertuigen, klein als speelgoed, bewegen mensen. In de verte, in de sterrenhemel, strijkt een vliegtuig neer. Tijdens de drukke uren, zo is ons gezegd, landt er iedere drie minuten op Schiphol een toestel, of stijgt er een op. We horen weer de stem van onze gids. „Al komen de machines met tien of twintig tegelijk, je moet ze, als het even kan, niet in de lucht cirkeltjes laten draaien tot ieder zijn beurt krijgt. Elke minuut wachten kost handenvol geld." Hij vertelt verder over de verkeersvliegtuigen met straalaandrijving waarmee men over twee jaar veelvuldig te maken zal hebben. „Die zijn boven Schiphol voordat je het weet." Dan wordt ons een koptelefoon over de oren geklemd. Het schorre microfoongeluid roept Schiphol op: „Amsterdam Control. Here KLM Papa Hotel Charlie Echo Delta." En in een soort Engels waarvan de Oxford-pupil geen weet heeft, beluisteren we dat Charlie Echo Delta van Frankfort op weg is naar Amsterdam, via luchtweg „Amber ten", over Papa Hotel Tango op een hoogte van 7500 voet vliegt, onzichtbaar in dikke wolken. Charlie Echo Delta denkt Hotel Whisky om 23.10 uur te bereiken. We verbazen ons over dit jargon evenmin als over de klokken in de verkeerstoren op Schiphol, die een uur achterlopen. volgens Greenwichtijd. Zelfs, zo hebben we al eerder gehoord, wordt dit ratjetoe op een uiterst kostbaar en ingewikkeld bandapparaat opgenomen.

Het zenuwstelsel van Schiphol registreert dat de PH-CED op dit ogenblik Winterswijk passeert en dat het volgens eigen berekening om 23.10 uur boven het radiobaken in Harderwijk zal vliegen. We horen Schiphol Control in hetzelfde jargon antwoorden: „Roger, daal naar 5500 voet. Roep ons op die hoogte weer op. Over." Schiphol Control wist van Charlies komst af. Een half uur eerder kreeg het een telefoontje dat hij om 23.10 uur boven Hotel Tango (Winterswijk) verwacht kon worden. Vanaf nu zal Charlie Echo Delta voortdurend radiocontact met Schiphol Control onderhouden.

Nu wordt de verkeerstoren de komst van twintig Amerikaanse straaljagers gemeld, die onderweg zijn naar een basis in West-Duitsland. Ze vliegen boven de Noordzee nog dicht bij de Engelse kust. Even een kruispeiling en men weet dat ze nog ruim honderd mijl uit de buurt zijn.

„Als ze ons op tachtig mijl zijn genaderd, vliegen ze het Nederlands verkeersgebied binnen. Ze zullen ons oproepen en vertellen wat ze precies van plan zijn," zo vertelt ons de heer D. Bonne, die ons onvermoeibaar rondleidt.

„Ze zouden op Charlie Echo Delta kunnen stuiten", merkten we op. Hij zei: „Als ze zich aan onze richtlijnen houden niet."

„Iedere vlieger houdt zich aan het luchtverkeersreglement en de internationale voorschriften" heeft ons eerder al de heer H. E. Moeshart, het hoofd van de luchtbeveiliging van Schiphol, verteld. Ze weten dat er vijf luchtwegen naar Amsterdam voeren. In de luchtweg wordt hij door ons geleid, daar buiten kan hij zijn eigen gang gaan. Men houdt hem echter wel in het oog, geeft hem inlichtingen over vliegtuigen in de omgeving en alles wat hij wil weten. De luchtwegen — men moet zich die voorstellen als reusachtige kokers — zijn 18 kilometer breed. De „bodem" ligt op een hoogte van 3000 voet en het „plafond" op 15.000 voet.

In onze koptelefoon kondigt zich een Viscount uit Brussel aan. Hij is thans boven Woensdrecht. Meteen daarna bericht een in Londen opgestegen Clipper dat hij het Nederlandse luchtverkeersgebied binnen vliegt.

„Yankie-Yankie"

„Het wordt druk", vinden we, „twintig straaljagers en drie passagierstoestellen." „En dan nog de machines die al voor zitten," wordt ons gezegd, „kijk dat zijn er vast twee". Men wijst naar buiten, waar tussen de lichtstrepen van de landingsbaan een Convair landt en ook in de verte, ergens boven de hoofdstad, waar de rode lichten van een dalend toestel knipogen tegen het zwart van de nacht.

De zeer merkwaardige, bizarre standaardconversatie door de radio's maakt op ons een wat koortsachtige indruk. Het is echter een doodrustige stem die de „Clipper seven one" opdraagt op zijn huidige hoogte te blijven vliegen totdat hij Yankie-Yankie heeft bereikt.

„Yankie Yankie betekent IJmuiden", wordt ons ingefluisterd. „De Clipper moet zijn hoogte zo lang handhaven om de zwerm straaljagers straks over zich heen te laten razen". En dan, onmiskenbaar, mengt zich een Amerikaan in de radioconversatie. „Daar heb je de straaljagers, eens horen." Inderdaad, de Amerikanen willen naar Hannover.

Het beeld van de van vier kanten aanstormende vliegtuigen zweeft ons als een tekening zo duidelijk voor de ogen. En buiten zet weer een toestel zijn wielen op de grond. „Wijkt niemand af van de procedure?" vragen we de heer Bonne. „Neen hoor", zegt hij.

„Maar hoe onthouden de mensen hier alle binnenvliegende en opstijgende machines, waar ze zitten, hoe hoog en hoe snel ze vliegen?" Terwijl we van verschillende kanten uit de radio's gespreksflarden opvangen, terwijl enkele mensen ingespannen bezig zijn met staatjes, rekenschijven of met radio-instrumenten, wordt ons het een en ander van het veiligheidsstelsel getoond, een systeem waarin radar, bakens, snelheidsberekeningen in de lucht en ten opzichte van de grond, barometerstanden, windkracht, vochtigheid en dichtheid van de atmosfeer een grote, maar voor ons verwarrende rol spelen.

We vernemen dat het personeel van de verkeersleiding na elke twee uur doorgaans een half uurtje gaat rusten. Men beaamt dat het werk in de toren geen werk is om oud bij te worden.

„Als de radio van een of andere machine uitvalt, wat dan?" „Dan treedt er een noodprocedure in werking. De vlieger zonder radio krijgt voorrang. Hij weet dat, als hij de laatst opgekregen hoogte aanhoudt, de weg voor hem wordt vrijgehouden. Hij kan ongestoord landen. Zoiets gebeurt maar een enkele keer".

We stijgen een verdieping hoger in de toren, naar een vertrek waar in het aardedonker enige mannen voorovergebogen zitten voor vlekkerige radarschermen. We hebben net op tijd een koptelefoon over de oren om van Charlie Echo Delta te vernemen dat hij Hotel Whisky achter zich heeft gelaten. Het toestel bevindt zich thans in het gebied, waarin de vijf luchtwegen alle uitmonden: het naderingsverkeersgebied. Op de radarschermen hier wordt het schuivende lichtstreepje nu nauwlettend gevolgd. Het passeert een langzamer lichtstreepje. „Een Dakota op een hoogte van 3500 voet," verduidelijkt men, „duizend voet onder Charlie" In de stuurhut van Charlie krijgt de vlieger de mededeling dat Charlie thans mag dalen, ook naar 3500 voet. „Zo selecteren we de zaken en bepalen we op vele kilometers afstand in welke volgorde de machines zullen landen", zegt onze begeleider.

Nu worden ons ook de Clipper en de Viscount aangewezen. Zelf zouden we ze nooit ontdekt hebben tussen de vele puntjes en vlekken. „De Clipper zit net zo ver van Amsterdam als Charlie," zeggen we en onze begeleider voegt er aan toe: „De Viscount is wel iets verder van Schiphol, maar beneden hebben ze berekend dat hij sneller vliegt." „Wat nu?" informeren we. „Niets, stil laten komen. Ze zullen alle drie landen op baan 19. Ze zullen nauwelijks hoeven wachten. Charlie, die het laagst vliegt, zal geleidelijk meer mogen dalen. De Clipper daalt mee, duizend voet boven Charlie en de Viscount, die nu nog 6000 voet aanhoudt, evenzo. Achter elkaar zullen ze binnenkomen."

„Elke drie minuten één?" **„Waarschijnlijk nog vlugger achter elkaar. Ziet u, er stijgt er weer een op." zegt onze gids, wijzend in het gewriemel van lichtvlekjes op het scherm. „Hij gaat naar het zuiden en moet een beetje laag gehouden worden totdat de tegemoet komende Viscount er overheen is."**

„Moeten de toestellen binnengepraat worden?" vragen we benieuwd. Onze gids vertelt dat het nu niet nodig is. Het wolkendek is hoger dan 300 meter en het zicht is wel vijf kilometer. „De vlieger kan op vijf kilometer onze lampen zien." Hij troont ons echter naar een radarscherm dat hij de „PAR" noemt. Het glazen ruitje is in twee helften verdeeld, overal strepen en vlekken. „Op de bovenste helft kun je de hoogte en de dalingslijn van het vliegtuig volgen en op de onderste de afstand tot de landingsbaan. Als we de kist de dalende lijn laten volgen — en dat doen we dus door via de radio inlichtingen en instructies te geven — komt ze onder een hoek van 2,5 gr. aan het begin van de landingsbaan. Van de onderste helft lezen we af hoe ver hij nog van de baan is en of hij precies op het midden van de baan aanvliegt. De baan is maar zestig meter breed, dus moeten we nauwkeurig zijn. Elke paar seconden geven we hem door of zijn glijbaan en zijn koers juist zijn. We praten hem rustig binnen. De vlieger kan zowel richting als dalingslijn in zijn stuurhut op een precisie-instrument volgen. Hij zou op dit instrument eventueel zonder ons een landing bij slecht zicht kunnen maken. Dat bepaalt hij hoogst persoonlijk". We vinden het binnenpraten een ingespannen werkje, waarbij het op millimeters aankomt. Onze begeleider glimlacht en haalt zijn schouders op. „Kijk, deze vier streepjes zijn de masten van het Olympisch Stadion, en deze vijf de masten van het ijsclubterrein en hier, die nevelige sliert vlak voor het centrumpuntje, is de Schipholweg".

Tussen de guirlandes

De microfoonstemmen hebben het weer over Charlie Echo Delta en over Clipper seven-one. Onze begeleider wijst weer de puntjes aan van de naderende vliegtuigen, heel dicht bij elkaar nu, en luistert even. „Kom", zegt hij, „ze zitten boven Oscar Alpha, boven Buiksloot bedoel ik. We gaan naar de koepel". Op de trap naar de bovenste verdieping zegt hij: „Charlie heeft landingsbeurt no. één en zit op 1500 voet. De Clipper seven-one zit 300 m boven hem en de Viscount Oscar Oscar Sierra begint, weer driehonderd meter daarboven, aan zijn bocht in onze richting".

In de koepel, als een aquarium zo glazig, zitten twee mannen. Eén spreekt voortdurend in de microfoon. We kijken in het duister en weten rechts van ons de drie vliegtuigen dicht boven elkaar. Vlak voor onze ogen knipperen onregelmatig rode lampen. Onze begeleider strekt zijn hand uit. „Daar is baan 19, daar waar die lange rij lichtjes aangestoken wordt". De stem bromt monotoon: „U bent op de dalingslijn. Uw koers is goed, afstand vijf mijl. Iets te hoog, ongeveer twintig voet te hoog. U bent in het verlengde van het midden van de baan. Controleer remklappen en landingsgestel". „Hebt u hem gezien?", informeert onze gids. We schudden het hoofd. „Ik zal vragen of hij nog even zijn landingslicht aansteekt. Wacht even". Een seconde later schiet uit de hemel ergens boven de hoofdstad een schijnwerper, even maar. „Hij is nu boven het stadion". De rode knipperlichten worden zichtbaar, traag dalend. „Charlie, you are on the glidepath. You're en the centreline now".

„Nu is hij boven Boerderij Meerzicht. Zo, en nu komt hij over de Schipholweg", zegt onze gids. Charlie Echo Delta, een grote DC—6, strijkt, flauw zichtbaar, onberispelijk tussen de guirlandes van de baan, in snelle taxivaart. We volgen hem tot hij weer in het duister van de verte verdwijnt. We hebben plotseling oog voor het feestelijke vergezicht van het nachtelijke Schiphol. De stemmen van de mannen aan de microfoon horen we even niet, totdat onze aandacht weer getrokken wordt: „Clipper seven-onze, Your heading is good. Check flaps and wheels down". De Clipper uit Londen is in aantocht, twee minuten na Charlie Echo Delta uit Frankfort. „Nu is Oscar Oscar Sierra, de Viscount, aan het aflèvelen", zegt onze gids. We kijken hem ietwat vreemd aan. „We laten hem dalen", verduidelijkt hij. Met een korte tussenpoze landen voor onze ogen de Engelsman en de Viscount.

„Het was een druk half uurtje", merken we op. Onze gids schiet in een lach. „Nu?", vraagt hij, „midden in de nacht? U moet eens op de spitsuren komen".

Tussen neus en lippen

De Oost-Duitsers mogen nu officieel de boogie woogie dansen

De Oostduitsers mogen nu, ook officieel, de boogie woogie dansen, zij het dan in socialistische versie, ontdaan van alle kapitalistische trekken. Het einde van het verbod werd onlangs aangekondigd in de Oostduitse „Nationale Zeitung". De boogie woogie, zo schreef het blad, kan op ritmische en estetisch verantwoorde wijze gedanst worden mits ontdaan van de kapitalistische trekken. Ja, de dans kan zelfs een weerspiegeling van de communistische sociale orde zijn, als de Westerse gemelijkheid, onnodige haast en het accent op het zuiver lichamelijke erin ontbreekt. Dansgroepen zullen nu het hele land afreizen om den volke te tonen hoe de boogie woogie op een voor de communistische overheid aanvaardbare wijze gedanst moet worden.

Dit is dan het einde van de vruchteloze campagne tegen deze dans die dag in dag uit werd afgeschilderd als een aansporing tot oorlog en als Amerikaans anti-cultureel. Zelfs de eigen communistische jeugdorganisatie, de „Freie Deutsche Jugend" overtrad dit verbod op haar bijeenkomsten. Zij kan er nu, in gematigde vorm, mee doorgaan zonder haar communistische gezindheid te compromitteren.

Ook een manier

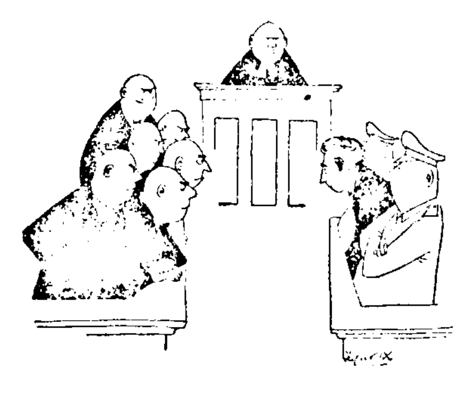
In Pittsburgh is enkele dagen geleden een beruchte inbreker gearresteerd, die er zo zijn eigen methodes op na hield. Hij ploos namelijk alle overlijdensadvertenties na in die zin, dat hij de data van de begrafenissen noteerde. Op die dagen brak hij in bij de familieleden van de overledene. De politie kreeg zijn methode op een gegeven ogenblik door. Zij plaatste een gefingeerde advertentie, waarin duidelijk naar voren kwam, dat de familieleden van de overledene van zeer goede huize waren. In feite waren de „familieleden" doodgewone maar wakkere rechercheurs van politie, die de inbreker op het eerste het beste adres in de kraag vatten.

Exclusieve erfgenamen

Een rijke Amerikaanse dame, die dezer dagen overleed, liet een erfenis achter van meer dan zestigduizend gulden. De nabestaanden hadden alvast een feestsigaar opgestoken toen zij zich hadden verzameld bij de notaris, die de gelde wilsbeschikking van de overledene zou bekendmaken. Dezelfde nabestaanden kregen een bittere pil te slikken, toen de notaris voorlas, dat de dame er geen behoefte aan had gehad haar gelden aan haar familieleden na te laten, daar dezen zich nauwelijks iets aan haar gelegen hadden laten liggen. Dat hadden wel de muizen en de kakkerlakken gedaan, die haar zo dikwijls gezelschap hadden gehouden, weshalve de dame aan deze diertjes haar vermogen naliet. De notaris diende ervoor te zorgen, dat het geld terecht kwam bij een dierentuin, waar kakkerlakken en muizen een dierwaardig bestaan leiden.

Hoge rekening, hoge straf

Een zekere Wilhelm Heger heeft door de rechtbank te Munchen een vonnis tegen zich horen uitspreken van drie en een half jaar gevangenisstraf, een en ander wegens behandeling van kaalhoofdigen, een behandeling, welke geen ander resultaat opleverde dan dat de rekening van Heger met sprongen groeide. Heger, die zichzelf als een „haaronderzoeker" beschreef, gaf voor met een speciale wetenschappelijke methode te werken om kale hoofden weer van een haardos te voorzien. In 1953 en 1954 toucheerde hij ruim tien miljoen Mark. Vier en vijftig getuigen, de meesten van hen kaal, getuigden tegen Heger, die zelf een stevige haardos heeft. Maar die had hij al voor hij aan zijn „wetenschap" begon. Een complete „kuur" volgens het systeem Heger kostte 1800 Mark.

De strijd in Algerije

Rabat. — Bij tussenpozen laait de strijd rondom de Spaanse enclave Ifni weer op. Kortgeleden hebben de rebellen van het niet officiële bevrijdingsleger bekendgemaakt, dat zij de Spaanse troepen aanzienlijke schade hebben toegebracht, toen zij getracht hadden de omsingeling van de hoofdplaats Sidi Ifni te doorbreken.

Volgens berichten van de rebellen wordt verklaard, dat de Spanjaarden dezer dagen opnieuw 78 man hebben verloren tijdens gevechten in hetzelfde gebied.

Cubanen in Venezuela wekken op tot rebellie tegen BATISTA

Caracas. — Alle kranten te Caracas publiceerden op een in het oog lopende plaats een oproep van de „beweging van de 26ste juli, afdeling Venezuela" waarin de bevolking van Cuba wordt aangespoord tot een algemene staking.

Cubanen — wordt in de oproep o.a. gezegd — het uur van de vrijheid heeft geslagen. Eenheid, eenheid en staking dit is het middel dat op Cuba alle activiteit zal verlammen en waardoor de beëindiging van het regime van Batista slechts een kwestie van uren zal zijn, Toont u de broeders in Venezuela waardig en verdrijft de afschuwelijke tyrannie. Dit is een boodschap van de Cubanen, die leven en werken in het vrije Venezuela, aan hun broeders op Cuba. God geve dat deze oproep zal leiden tot een gezamenlijke actie, die ons eiland de vrijheid zal hergeven, aldus eindigt deze oproep.

Nadat een politieman in de nacht van vrijdag op zaterdag met een geweerschot een gevangene had gewond die een ontvluchtingspoging deed, hebben zich zondag verschillende groepen personen verzameld voor het hoofdbureau van politie te Caracas, om tegen dit incident te protesteren. Nadat de Gouverneur van de stad hen had toegesproken zijn zij uiteen gegaan, doch provocateurs die zich onder de menigte hadden gemengd hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om ruiten van winkels in te gooien en in de etalages uitgestelde goederen te stelen.

In het Federale district is zaterdag volgens een bekendmaking van de prefectuur van Caracas, de avondklok opgeheven.

Franse vliegtuigen bombarderen Tunesisch dorp

Tunis. — Volgens officiële Tunesische kringen hebben Franse vliegtuigen het Tunisische grensdorp Sakiet-Sidi-Joessef gebombardeerd. Er zouden 75 doden en 87 gewonden zijn gevallen. Bij dit dorp, dat aan de grens tussen Tunesië en Algerië ligt, zijn op 11 januari 15 Franse militairen door opstandelingen gedood en 5 gevangen genomen.

De Amerikaanse regering heeft zich zeer verontrust getoond over het Franse bombardement op Sakit-Sidi-Joessef. Dit is medegedeeld in een officiële verklaring van het ministerie van Buitenlandse Zaken. Minister Dulles heeft zondag de Franse Ambassadeur ontvangen en zijn bezorgdheid uitgesproken en om verdere inlichtingen gevraagd, die beloofd werden.

De Franse regering is volledig verrast over de aktie, die het Franse leger in Noord-Afrika heeft genomen in Tunesië, waar bij een bombardement 75 mensen om het leven zijn gekomen.

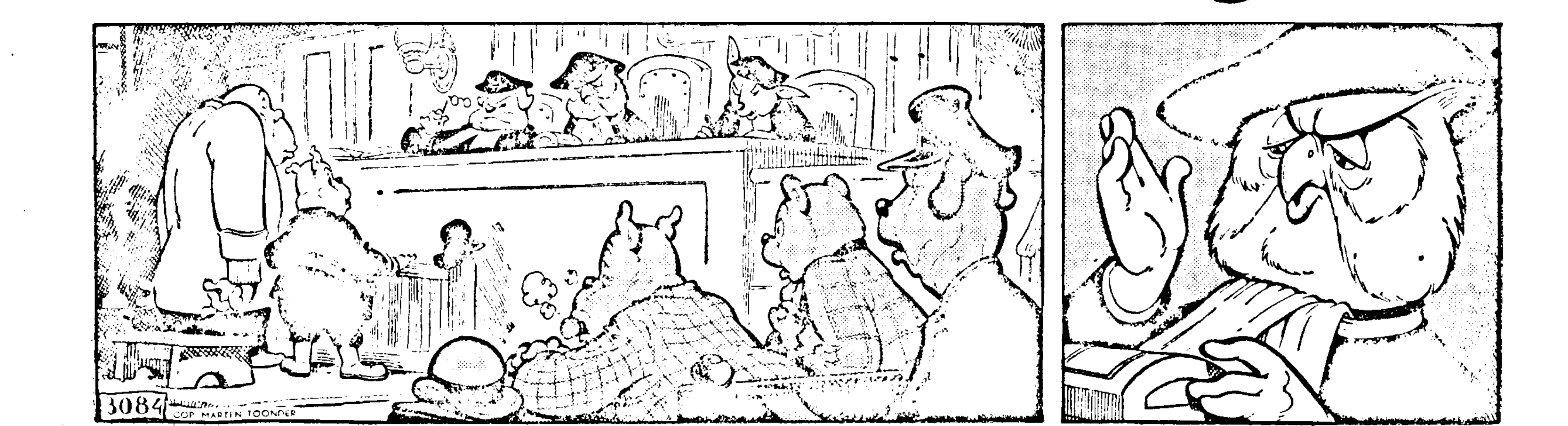
De verstrekkende gevolgen op internationaal terrein hebben de Franse regering in een mogelijke situatie geplaatst. Frankrijk was in de laatste maanden druk doende, onder zeer moeilijke omstandigheden, een goede verhouding met de Tunesische regering te handhaven, teneinde de inmenging van derden (i.c. de Verenigde Naties) in de Algerijnse kwestie te voorkomen.

WOLFSHOND oorzaak vertraging lijnvliegtuig

Rome. — Een prachtige wolfshond, Maxie genaamd, heeft een incident veroorzaakt aan boord van een lijnvliegtuig, dat de dienst tussen Tel Aviv en Rome onderhoudt.

De Amerikaanse eigenares van Maxie, miss Fried Stewart, had haar hond in een grote kooi aan boord laten brengen. Maxie was echter geen gemakkelijke hond en hoewel men hem een slaapmiddel had ingegeven, begon hij al gauw zijn kooi te vernielen en daarna zelfs aan de kabels van de staartroeren te bijten. Maar de bemanning merkte weldra, dat er iets ongewoons aan boord gaande was en de commandant besloot veiligheidshalve naar het vliegveld waarvan men zojuist vertrokken was terug te keren.

Heer Bommel en de Achtgever

3084. Zo begon dus enige tijd later de rechtszitting tegen I Oen. Heer Bommel was opgeroepen als getuige; hij zat enigszins terzijde naast zijn raadsman B. Super het verloop van het geding te volgen.

Het ontging hem niet, dat het schatkistje voor de rechter op tafel stond en het viel hem moeilijk om er de blik af te wenden.

„Hoe krijg ik die doos nu terug?" vroeg hij fluisterend aan Super. „Want daar gaat alles tenslotte om, als je begrijpt wat ik bedoel".

„Oho, welnee", gromde de ander. ‚Het gaat om die Oen. En daardoor is het sleuteltje voor het ogenblik belangrijker dan die kist..."

„Stilte daar op die getuigenbank!" riep de rechter. „Ik zit hier voor een bijzonder ingewikkeld geval en daar kan ik geen gepraat tussen gebruiken.

Het gaat hier om...... eh......Waar gaat het eigenlijk om, griffier?"

„Een ongewenste vreemdeling, neem ik aan", hernam de magistraat. „Welnu, over de grenzen met hem".

„Nee, Edelachtbare", onderbrak de schrijver. „Hij wordt beschuldigd van geweldpleging, huisvredebreuk, verzet tegen de politie en „Dat verandert de zaak", riep de rechter uit. „Een gezochte vreemdeling dus. Sta. op, beklaagde. Bekent ge, het U ten laste gelegde?" poging tot moord".

I Oen staarde met doffe blikken voor zich uit en gaf geen antwoord.

„Zeg wat!" siste de commissaris van poltie, die naast hem stond.

„Tot Uw orders!" riep de dienaar met bronzende stem.

Doch omdat er verder geen orders volgden víel er nu een drukkende stilte......

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

18.

De golf had de drenkeling tegen de romp van de Virginia geslagen op het ogenblik waarop deze omlaag gleed. Het water had alles overspoeld en toen, bij het wegstromen was de man, als een in de algen van een zwarte rots gevangen krab, weer verschenen, met handen en voeten vastgeklemd aan een net dat men snel aan dek had gehesen.

„Wie is het?" had Vox een ogenblik later aan Saladini gevraagd.

„Ik ken hem niet. Hij noemde zijn naam, Dufor, derde officier. Hij scheen niet gewond, maar is naar het hospitaal gebracht."

„Ik dacht dat het de tweede officier van de Canopus, Rouveyre, was," had Vox gezegd.

Vox had zijn schip weer benedenwinds van de Canopus moeten brengen. Fetcherin, Réval en Saladini die hun kijkers op de, door brokken water overspoelde Canopus gericht hielden, hadden gelijktijdig uitgeroepen:

„Zullen ze onder dezelfde omstandigheden een tweede boot uitzetten?"

„Maar wat kunnen ze anders doen?" had Réval er aan toegevoegd.

Op de brug van de Canopus liepen drie mannen, langzaam, moeizaam van het ene boord naar het andere; op het bovendek aan stuurboord, achter de kaartenkamer, ter hoogte van ruim III krioelden verscheidene honderden passagiers, die slechts met moeite te onderscheiden waren tussen de opbouwen. **Aan bakboord was ditzelfde dek verlaten en in de** rij reddingboten was de ledige plek van de verbrijzelde boot als het gat van een uitgetrokken tand.

„Derieu moet zich haasten!" had Vox gemompeld, toen hij acht glazen op de scheepsbel hoorde slaan. Het begon al donker te worden; de nacht zou spoedig invallen en er was één man gered.

„Kijk eens onder de brug," had Fetcherin gezegd. Een man was over de reling gestapt. „Ik geloof dat hij wil proberen de bak te bereiken."

„Met welk doel?"

„Misschien om de ankers en kettingen te laten vallen. Dat zou het schip enige streken dichter aan de wind brengen en......"

Aan de lichte kleur van de oliejas (van grof, waterdicht gemaakt zeildoek) hadden ze kunnen opmaken dat de man die wilde trachten het dek boven de ruimen I en II, dat bijna voortdurend onder water stond, maar elke drie, vier minuten letterlijk door een soort stortvloed werd overspoeld, over te steken, een matroos of een kwartiermeester was, misschien de timmerman. Het lichaam, dik door het zwemvest, en de voeten in zeelaarzen gestoken, daalde de matroos met veel onderbrekingen, voorzichtig, log, maar met de zekerheid van de zeeman, hand over hand de ijzeren trap af die in een maalstroom stond.

„Er staan twee man boven aan de ladder en ze houden hem aan een lijn vast."

Op een meter boven het dek had de man enige meters van het touw dat om zijn middel bevestigd was, naar zich toegehaald en had die als een streng om pols en schouder gewonden. Hij was daarop, gebruik makend van een ogenblik dat de helling van het schip enige tonnen water had doen wegstromen, naar beneden gesprongen en zich hier en daar, waar hij wist een klamp of een ring te kunnen grijpen, vastklemmend, een gedeelte van het dek overgestoken en was op het bordes van de lieren gevlucht. Enige minuten later slaagde hij er in de ijzeren trap naar de bak te grijpen en die op te klimmen, waarbij hij juist aan een golf, die hem tot de schouders reikte, ontsnapte.

Vox had hem gezien, klauterend op de bak, het enige levende wezen op dit gedeelte van het schip, op dat ogenblik gelijkend op een rots temidden van de woede van de oceaan, hem hullend in en bedekkend met zijn schuimend water. Hij had zich toen met die lijn aan de reling vastgebonden en was gebogen naar het ankerspil gegaan. Vox had evenwel weer moeten wenden en wel twee maal, daar zijn vaart hem te ver voorbij de Canopus had gevoerd. Zijn manoeuvre had hem om de Ascania heen doen varen, die nu verder aan lij van de Canopus lag dan hij en hem de eerste plaats liet in deze hulpverlening aan een schip van zijn maatschappij.

Toen hij weer op zijn plaats lag, had hij opnieuw de Canopus afgezocht en had op een lager dek, zelfs onder de vernielde reddingboot een dozijn mannen opgemerkt, die bezig waren met iets, waarvan de bedoeling hem ontging. De matroos op de bak scheen niet veel verder naar het ankerspil toe te zijn gekomen. Hij was gevallen en was met moeite weer opgestaan. Hij stak een arm in de hoogte en viel neer. Hij slaagde er in zich vast te houden en begon te kruipen. Misschien had hij een flauwte gekregen of had hij een klap ontvangen. Op dat ogenblik hadden enige nog machtiger golven het dode schip verschrikkelijk geteisterd.

„Kapitein," had Réval gezegd, die tijdens de twee wendingen naar de marconihut was geweest, „Launay heeft weer een telegram ontvangen. Zodra ze de ankers en kettingen hebben laten vallen en een drijfanker hebben uitgebracht, zullen ze de overige reddingboten te water laten."

„Ga naar Launay terug, Réval, en laat hij op spoed aandringen. Ze moeten voor de nacht het schip verlaten. Derieu ziet het misschien niet zo in als wij hier."

De man was er eindelijk in geslaagd het ankerspil te bereiken en zich op te richten. De opspringende, schuddende bak, die met de steven dikke plakken kristal afsneed die dadelijk in zware brokken water veranderden, scheen zich van de duizendpoot die zich aan zijn dek vastklemde, te willen ontdoen.

„Ze moeten alles in gereedheid hebben gebracht om door één man de ankers te laten vallen."

„Het zal hem niet gelukken; het ankerspil zal wel door de klappen der golven ontzet zijn."

(Wordt vervolgd)

ARUBA

Tragisch ongeval bij Basiruti

Oranjestad. — Een schaduw viel over de vreugde toen zich gistermiddag, nagenoeg onder de feest ogen van de Prinses een zeer tragisch ongeval voordeed aan het strand voor Basiruti. De heer Santos Violenous, een vier en dertig jarige vader, die met kinderen aan het zwemmen was, heeft vermoedelijk tijdens dit zwemmen hartverlamming gekregen.

Hy moet geruime tyd na de aanval nog in het water hebben gedreven. Toen men bemerkte dat er iets aan de hand was, werd de heer Violenous naar de kant gehaald, waar dr. Beerman en de heer Schotborgh van het Rode Kruis geruime tyd, met behulp van een op Basiruti aanwezig zuurstof-apparaat hebben gepoogd de levensgeesten te doen weerkeren. Dit alles mocht echter helaas niet baten. De heer Violenous was reeds overleden.

Tivoli nodigde PRINSES uit

Oranjestad. — Gistermorgen zond het bestuur van de Aruba Tivoliclub, de oudste sociale club op het eiland een telegram naar de Prinses om haar uit te nodigden tot het kindercarnaval, dat zondagmiddag werd gegeven.

H.K.H. antwoordde direkt. Zy kon helaas geen gevolg geven aan deze uitnodiging, daar het programma reeds geheel was opgesteld, maar betuigde haar dank voor de uitnodiging, die de Prinses op hoge prys stelde.

De heer Schouten, redakteur van Chuchubi, aan wie door de Regeringsvoorlichtingsdienst geen aciliteiten konden worden gegeven om het bezoek te verslaan, zond een telegram aan de Prinses met het verzoek een vraaggesprek te mogen houden.

Ook dit verzoek kon om protocolaire redenen niet worden ingewilligd.

Rie van Gaalen Kapster van Koninklijke Familie

Modern en doelmatig ingericht is de zelfgebouwde en ontworpen kapsalon van de Van Gaalens.

Oranjestad. — Rie van Gaalens charmante neusje krult van genoegen, nu bekend is geworden, dat zij tijdens het bezoek van de prinses kapster zal zijn. En daarmede is Rie van Gaalen dan min of meer kapster van de koninklijke familie geworden, want ook tijdens het bezoek van H.M. de Koningin viel haar deze grote eer te beurt.

Een eer, die welverdiend is. Mevr. Van Gaalen behoort met haar tot die zeer ondernemende en doorzettende mensen, waarvan er in elke stad slechts enkelen zijn. Over een periode van enige jaren heeft dit ondernemende echtpaar in vrije tijd een heel complex van gebouwen ontworpen en neergezet. Zij begonnen achter het vliegveld met een kleine, eenvoudige, verveloze en in slechte staat verkerende oorlogsbarak. Nu staat er een woon- en werkcomplex, dat behoort tot de modernste en meest comfortabele. Alles zelf gebouwd en ontworpen. Alles even smaakvol. In de patio een vijver, omzoomd met bloemen en planten en naast dit alles een complete dierentuin, met hert, tijgerkat, vogels en kooien vol apen.

Voor ieder gewoon mens een werkprestatie, die voldoende is om een lange levensperiode te vervullen Niet voor de Van Gaalens.... want ofschoon dit alles al naast het gewone werk van de heer Van Galen tot stand kwam, hebben zij bovendien grote belangstelling voor fotografie en zijn toegewijde natuur- en geschiedenisvorsers. In een schuur vindt men een verzameling oudheden, die daar liggen te wachten, tot Aruba een eigen museum krijgt.

De smaakvolle kapsalons van mevr. Van Gaalen behoren tot de beste op het eiland. De klantenkring wordt steeds groter en tal van assistenten heeft de handen even vól als Rie van Gaalen zelf.

Het „bedrijf" is nu onlangs weer uitgebreid en wel met een volledig ingerichte schoonheidssalon voor huidmassage en andere middelen tot het behoud van vrouwelijk schoon. De tropenzon krijgt, mede dank zij deze door deskundigen geleide,schoonheidssalon, geen kans de perzikzachte huidjes van schone vrouwen te beschadigen.

Wie is die kapster van de koninklijke familie? Zij is een telg uit een geslacht van kappers. De familie Corton heeft thans acht zaken in Nederland. Rie zelf werkte op de grote passagiersschepen van de Holland-Amerika Lijn, in Frankrijk en in het voormalige Oost-Indië. In januari was het 25 jaar geleden, dat zij haar eerste lessen kreeg. Het is alsof de eervolle opdracht om thans de prinses te kappen, een kroon zet op het artistieke leven van deze ongewone, charmante vrouw, die samen met haar man zo iets bijzonders tot stand bracht.

Prins Carnaval, luide aangekondigd met belgerinkel van zijn Pancho, wees de Koningin van het Carnaval voor 1958 aan. Deze grote eer viel te beurt aan Milda van der Linden.

De huldiging van de Prinses

(Vervolg van pag. 1)

genomen, voor de tribune te zitten en direkt daarop begon het defilé. Door de achterpoort marcheerden padvinders die geweldige vlaggen torsten naar binnen, waarachter op een grote truck, die in een stoomboot was omgetoverd de vrolyk blazende Lago High School Band kwam. Daarop volgden carnavals- en folkloristische groepen en deputaties van vele bevolkingsgroepen.

Het werd een bonte, fleurige optocht die langs de eretribune trok en de prinses hulde bracht. Een Surinaamse groep waarin vertegenwoordigers van de vele Surinaamse bevolkingsgroepen, allen in nationale klederdrachten gestoken een schitterende chinese groep, met dansende draken en strijdende ridders en een jeugdige, in zijden gewaden jeugdgroep, die als het ware zo uit een sprookjesboek was weggelopen.

Vrolijk blazend marcheerden de in met oranje afgezette uniformen geklede mannen van Muller Brass Band voorbij, om dan weer gevolgd te worden door stram marcherende Mariniers. Bonte carnavalsgroepen daar tussen door, waarvan die van de Arabieren wel het fleurigst en alleraardigst was.

Een hoogtepunt vormde ongetwijfeld de folkloritische groep van Venezuela die een „pajarito" danste en zong, compleet met bonte reuzenvogel, en jungle jager.

De Prinses, genoot zichtbaar van dit bonte schouwspel. Met ware belangstelling volgde zij het gebeuren.

Terwijl de verschillende groepen zich op het middenveld opstelden, werd op het podium daarop een muzikaal programma gebracht. Eerst de typische caja muziek, daarna Padu lampe en ensemble en een groot aantal Arubaanse dansparen.

Lord Cabashi met calipso's die op zeer innemende wijze zijn ondeugende liedjes zong, met de steelband als begeleiding.

Het slot van de avond werd gevormd door een parade van de in witte avondjaponnen geklede schoonheidskoninginnen, Elaine Ellis van de N.W.I.W.A., Hennita Farro, Miss Rei de Copas, Matilda Boekhoudt van de Royal club, Martina Diez van de Aruba Social Club, Milda van der Linden, Miss Schlitz, Alcida Werleman van club Estrella, Frieda Wiersma van Club Watapana, Amelinda Hintz van de Tivoliclub Rina Benschop van Club Suriname, Nico meda Almarij van de Commandeursbaaiclub, Angelica Thiel van Trappers Lidia Bisliek, miss Viceroy, Rosario de Cuba Miss Heinekens, Aida Jansen van San Nicolas Basketballclub, Josefina Herrera van de Bonaire Club, Joan d'Arcu van Lago Heights en Elma Canwood van de arbeiders club.

De jury, die onder voorzitterschap stond van de heer Vic Schulz, en waarin verder zitting hadden de dames Whitfield, Glabbeek, Alida Lampe, en de heren Eleonora, Ernst Bartels, en Harry Nassy had het zeer zeker heel moeilijk. Stuk voor stuk betoverend schone en charmante meisjes.

Prins Carnaval en zijn pancho maakten de keuze bekend. Tot Koningin van het Arubaanse carnaval was gekozen Milda van der Linden (Miss Schlitz) en tot haar eerste hofdame Amelinda Hintz, van de Tivoliclub.

Bij haar vertrek liet de Prinses weten dat zij bijzonder genoten had van dit programma en het jammer vond reeds te moeten vertrekken. Wie de prinses gade sloeg tijdens het carnavalsspel zal de waarheid van deze woorden kunnen aanvoelen.

De Prinses en gevolg maakten daarop een korte rondrit door de verlichte straten en pleinen van Oranjestad, om vervolgens naar Basiruti terug te keren.

Zondag-rutdag.

De Zondag is voor de Prinses een ware rustdag geworden. Des morgens kerkgang in de Protestantse gemeente van Oranjestad, waarin voorging ds. J. Visser. Het kerkkoor onderleiding van mevrouw Alida Lampe werd begeleid door de heer Rien Hasselaar aan het orgel en mevrouw Loes Hasselaar op de fluit. De belangstelling voor deze dienst, zowel in als buiten de kerk was overweldigend groot. De Prinses was gekleed in donkerblauwe japon met witte hoed en accessoires.

Des middags waren er zeil- en waterskidemonstraties voor Basiruti, waarvan de prinses staande op het terras atl van filmopnamen maakte. Later, toen er wat minder publiek rond de hekken geschaard stond, ging de prinses voor de tweede maal die dag zwemmen en maakte ook enkele rondjes op de waterski, waarby de heer Maurice Neme de Prinses inlichtingen gaf over deze op Aruba zo snel aan populariteit winnende tak van spo t.

Stromboli. — De 1.200 bewoners van het vulkaaneiland Stromboli hebben dezer dagen hun boten in gereedheid gebracht om het eiland zo nodig te kunnen verlaten.

Dezer dagen zijn de uitbarstingen heviger geworden.

Aubade en tocht over het eiland

Oranjestad. — Onder leiding van frère Alexsius met aan de piano Totie Arends, vond hedenochtend een aubade plaats, die de Prinses in gezelschap van de tijd. gezaghebber en minister-president Jonckheer vanaf het bordes van het Bestuurskantoor aanhoorde. Voor het eerst werden tijdens een aubade Papiamentse liederen gezongen. Namens de leerlingen van het Maria College bood de 10-jarige Sara Perez de Prinses bloemen aan.

Na de aubade ging de prinses met gevolg naar Balashi, waar ze de waterplant bezichtigde. Hier werd de prinses begeleid door gedeputeerde Henriquez en de heer van Drimmelen, direkteur van de eilandelijke watervoorzieningsdienst en door de heer Slater. Grote belangstelling toonde de prinses voor de installatie van het gebouw.

Van Balashi ging het naar Santa Cruz, waar bij de nieuwe R.K. huishoudschool de prinses de mooiste ontvangst van het eiland wachtte. Heel Santa Cruz was uitgelopen om de prinses te begroeten. Alle kinderen droegen rood-wit-blauw- en oranjejurken of pakjes. Er was een bongo-band van kinderen, zeven dansparen en ook werd er buitengewoon mooie zang ten gehore gebracht o.l.v. zuster Amansia. Voor de muziek zorgde de heer Robert Henriquez.

De prinses werd hier verwelkomd door gedeputeerde Petrona, moeder Vicaria, priorin van het Maria-convent, pastoor Weenik en de frère-direkteur. De Prinses opende de school officieël door een lint door te knippen, waabij haar een schaar werd aangeboden door Edwina Alvends en bloemen door Laurencia Koolman.

Na deze manifestatie werd de tocht voortgezet naar Paradera, waar de Prinses verwelkomd werd door pastoor Kranwinkel en alle leerlingen van de in deze buurt gevestigde jongens- en meisjesscholen, die o.l.v. frére Alfonso enkele Nederlandse en Papiamentse liedjes zongen. Bloemen werden door Aïda Solagnier aan de prinses overhandigd. Hierna keerde de prinses terug naar Basiruti.

Hedenavond wordt er door het eilandsbestuur van Aruba de prinses een ontvangst aangeboden in Club Caribe.

Ondanks internationale spanning, oorlogsgevaar kleiner, aldus MALIK

Londen. — Jacob Malik, de Russische ambassadeur in Londen, heeft voor de Engelse televisie gezegd, dat de internationale spanning zeer groot is maar dat het oorlogsgevaar kleiner is dan een jaar geleden.

Op de vraag waarom de Sovjet-Unie niet had willen instemmen met de instelling van commissies van deskundigen ter bestudering van contrôlemethoden voor de ontwapening antwoordde Malik, dat er eerst in beginsel overeenstemming moet zijn over kernwapens, willen deskundigen iets kunnen bereiken.

De Sovjet-Unie had grotere besnoeiingen van de bewapening voorgesteld dan het Westen en is bereid getallen bekend te maken omtrent de omvang van haar strijdkrachten zodra er internationale overeenstemming over ontwapening is, aldus Malik.

Het storen van uitzendingen van de B.B.C. in de Sovjet-Unie heeft volgens Malik niets te maken met vrees. „Wij willen echter niet allerlei militaire propaganda tegen ons land en inmenging in onze eigen zaken aanhoren. Wij zijn van mening, dat dergelijke uitzendingen niet bijdragen tot versterking van het vertrouwen en de vriendschap onder de volken."

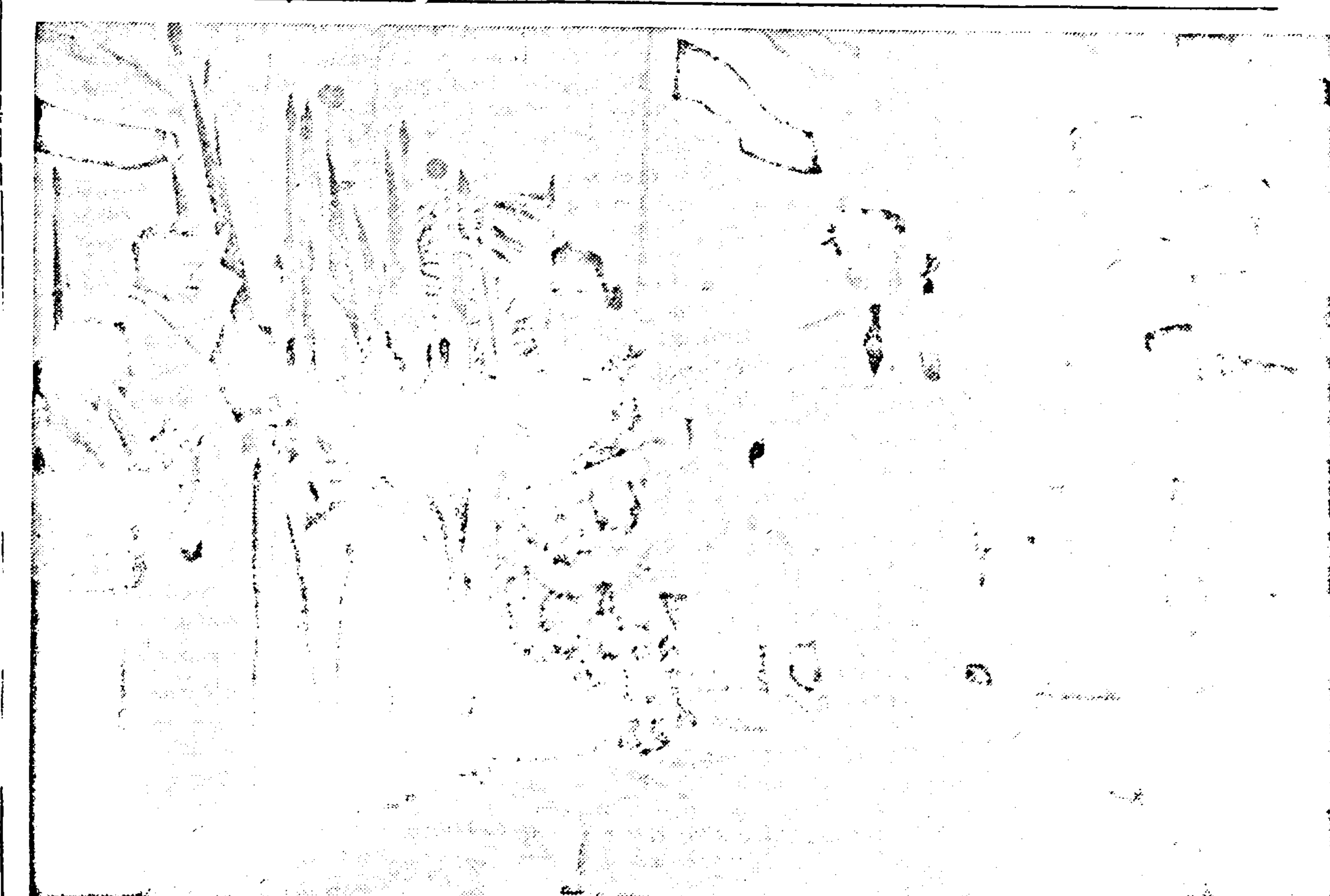
WASHINGTON. — De voorzitter van de Federal Reserve Board William Martin, heeft tijdens de „Hearings", die de gemeenschappelijke Economische van het Congres houdt naar aanleiding van de Economische boodschap van President Eisenhower, verklaard te vertrouwen, dat er een opleving van de Economische Bedrijvigheid zal komen. Hij waarschuwde echter, dat de aan de gang zijnde recessie dieper en langduriger zal kunnen zijn dan velen thans verwachten.

Hongkong. — Communistisch luchtdoelgeschut op het Chinese vasteland heeft, volgens een bericht uitgezonden door radio-Peking, een nationalistische straaljager neergeschoten. Dit zou hebben plaatsgevonden tijdens een raid, die op Fukien werd uitgevoerd.

Viering eeuwfeest

Oranjestad. — Hedenavond zal Mgr Holterman de viering van het eeuwfeest van Lourdes via Radio Kelkboom openen met het bidden van de Rozenkrans, de Litanie en enkele gebeden.

Dinsdagavond om zeven uur zal er in het kader van de viering een Pontificale heilige Mis worden opgedragen in de kathedrale kerk te Willemstad.

Het bezoek van Prinses Beatrix aan Bonaire. De foto toont de Prinses, vergezeld van Gezaghebber Hessling, bij haar aankomst in de tuin van de Gezaghebberswoning, waar de kinderen een zanghulde brachten.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Positie van Spcl. Enschede wederom verstevigd

S.H.S. wint van Leeuwarden

Ons Nederlandse top-voetbal is toch nog wel heel moeilijk op zijn juiste waarde te schatten. Neem nu eens Ajax. Gisteren speelde Ajax op eigen terrein tegen het onder aan de ranglijst staande Elinkwijk gelijk en al kan men nu wel zeggen, dat Elinkwijk heus niet onderschat mag worden en soms tot zeer verrassende resultaten kan komen, toch blijft deze uitslag zeer verrassend. Als men de verslagen leest van de wedstrijd van vorige week woensdagavond in het Olympische Stadion, waar hetzelfde Ajax een 35.000 toeschouwers tot ongekend enthousiasme bracht en het zelfs zo ver bracht, dat er een ware interlandsfeer heerste en men belijkt dan het resultaat van de wedstrijd tegen Elinkwijk, dan staat men toch wel voor raadsels. Het beroemde Hongaarse Vasas werd in de eerste helft totaal overspeelt. Vasas, met zijn vijf internationals, werd overdonderd door een Ajax, die niet alleen enthousiast en verbeten speelde, maar een voor Nederland ongekend hoog technisch spel liet zien.

Piet Van der Kuil was de ster van het veld. Op waarlijk schitterende wijze strooide hij zijn passes en voorzetten uit en op wel zulk een manier, dat de in vele interlands geharde verdedigers dikwijls finaal van de kaart werden gespeeld. Dan Bleijenberg, die in prachtige duels met de interland-spil van Vasas vele en vele malen als triomphater te voorschijn kwam....???? En nu een 1-1 gelijkspel.

Kortelings hebben wij met Fortuna'54 hetzelfde beleefd: de prachtige 3-1 zege op het voorlopige Belgische Elftal. Om een waar beeld te krijgen van onze top-voetballers moeten wij toch wel dergelijke bijzondere wedstrijden, dus tegen top-ploegen uit het buitenland, als maatstaf nemen. Want het is nu eenmaal zo, dat een elftal zich dikwijls optrekt aan het spel van zijn tegenstanders.

En tenslotte is in onze competitie nog een ander belangrijk feit: de harde strijd om de winstpunten, namelijk kampioenskansen, die op het spel staan en degradatie, dat dreigt. Intussen een eresaluut voor het onverzettelijke Elinkwijk, dat wij toch nog wel eens een kansje gaan geven om de laatste plaatsen te ontlopen. Het wordt oppassen voor de overige in de onderste regionen verkerende clubs. Voorlopig hebben de Stichtenaren de laatste plaats verlaten, waarop nu BVV uit Den Bosch staat, al hebben de Bosschenaren twee wedstrijden minder gespeeld. GVAV verloor opnieuw, hoewel heel eervol met 0-1 van Rapid J.C., maar verlies is nu eenmaal verlies en daar komen de Groningers niet verder mee.

Sportclub Enschede had een zeer succesvolle dag. Zelf wonnen de leiders zonder al te veel moeite met 3-0 van NOAD, maar daar kwam uit Den Haag het bericht, dat ADO naar bijzonder spannende strijd met 1-2 van Fortuna'54 had verloren... het gevolg is, dat de Enschedeërs nu weer een voorsprong hebben van vier winstpunten en dat is toch heel wat! Wel moet rekening worden gehouden met het feit, dat nummer twee DOS één wedstrijd minder heeft gespeeld, welke wedstrijd zondag a.s. wordt ingehaald en wel tegen Amsterdam. DOS zou wel eens een groot gevaar kunnen gaan betekenen voor de leiders. de leiders moeten nog naar DOS en in het Utrechts Stadion is het heel moeilijk winnen.

Feyenoord verraste met een grote 4-0 overwinning en dat nog wel te Maastricht. Neen, geen vreugde daar aan de Bossche Poort te Maastricht, MVV bezorgde de Maastrichtenaren een wel heel grote teleurstelling. PSV bracht het schitterende record van VVV'03 — elf wedstrijden ongeslagen — ten val en nog wel op een gedecideerde wijze ook nog: 3-0.

Het programma voor zondag 16 februari a.s. luidt:

EREDIVISIE: NAC — BVV, Blauw Wit — VVV'03, DOS — Amsterdam.
EERSTE DIVISIE A: Vitesse — DWS Roda Sport — Willem II.

EERSTE DIVISIE B: Hermes DVS — SHS, Wageningen — KFC, Leeuwarden — Fortuna, Haarlem — Xerxes, Eindhoven — De Volewijckers, Limburgia — Rigtersbleek.

De ranglijst van de Ere-Divisie luidt nu als volgt: (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van de vorig week):

(1) Sp. Enschede	22	31	50—29
(4) DOS	21	27	47—33
(3) Ajax	22	27	41—26
(2) ADO	22	27	49—36
(6) Rapid J.C.	22	25	45—37
(7) Fortuna'54	22	25	46—39
(5) VVV'03	21	24	36—28
(10) Feyenoord	22	24	57—50
(9) Sparta	22	24	50—44
(11) PSV	22	24	48—46
(8) MVV	22	22	41—34
(12) NOAD	22	18	32—54
(13) NAC	20	17	37—49
(14) GVAV	21	17	34—46
(15) Amsterdam	20	16	30—38
(17) Blauw Wit	21	13	31—42
(18) Elinkwijk	22	13	30—54
(16) BVV	20	12	40—59

EERSTE DIVISIE A: De ranglijst aan de kop ondervond door de resultaten van gisteren geen enkele verandering. Alle kampioenscandidaten wisten hun wedstrijden in winst om te zetten. De Graafschap gaf AGOVV geen kans op winst, hoewel de Apeldoorners hard en verwoed tegenstand hebben geboden en dus de leiders de zege lang niet cadeau hebben gehad. Met 3-2 bleef de Doetinchemse ploeg in de meerderheid. The good old DFC blijft de leiders goed volgen. Nog steeds hoopt men in Dordrecht, dat het dit jaar 75-jaar bestaande DFC zal promoveren. Gisteren werd te Schiedam hard om de winst wat men noemt gevochten en SVV en DFC gaven elkander in spelopbouw en techniek niet veel toe, uiteindelijk waren de Dordtenaren iets gelukkiger en konden na spannende strijd een 3-2 zege boeken. Tot slot won Stormvogels met 3-1 van Xerxes, een overwinning, die niet al te veel verrassing met zich mee bracht. RBC boekte de tweede overwinning en wel in de belangrijke thuiswedstrijd tegen Roda Sport. Door dit resultaat heeft RBC de laatste plaats verlaten en bestaat er weer wat hoop de degradatie te kunnen ontlopen.

De ranglijst, voor wat de leiders betreft, ziet er als volgt uit:

De Graafschap	19	29	46—27
DFC	19	28	45—24
HVC	19	26	47—22
Willem II	18	25	41—24

EERSTE DIVISIE B: Grote vreugde in Den Haag, teleurstelling in Leeuwarden: dit was het resultaat van de top-match van deze zondag: Leeuwarden — SHS. De Hagenaars hebben werkelijk een prachtig resultaat geboekt, want er zullen wel heus niet zoveel inzenders van „poolbriefjes" gisteren een zege voor SHS hebben voorspeld, integendeel. Maar de Haagse doelman Wim Landman speelt de laatste maanden soms grandiose wedstrijden, menige overwinning hebben de Hagenaars werkelijk aan zijn schitterend keeperstalent te danken. Nu, de uitslag laat wel een maximum aan spanning vermoeden en er zal wel heel wat van zenuwen van de duizenden en duizenden supporters gevergd zijn voordat scheidsrechter A. van Leeuwen het eindsignaal had gegeven. Intussen zijn de Friezen lelijk op het leidende groepje achter geraakt en een achterstand van vier winstpunten is niet zo heel gemakkelijk weg te werken. Intussen behaalde Sittardia een daverende zege. Hermes DVS werd met een 2-5 nederlaag naar Schiedam teruggestuurd. Het wordt daar wel interessant aan de kop van de ranglijst: WIE ZAL UITEINDELIJK DE GELUKKIGE WORDEN???

De leiding hebben:

SHS	19	28	48—29
Sittardia	19	28	47—29
Stormvogels	20	27	50—35
Leeuwarden	19	24	43—29

Feyenoord — A.D.O. 0—1. Duel tussen rechtsbinnen Meyers van Feyenoord en keeper Kok van A.D.O.

Hedenavond goed boksprogramma van promotor JOB

Willemstad. — De actieve promotor Angel Job heeft als eerste een boksprogramma kunnen opstellen in het nieuwe jaar. En nog wel een knalprogram.

Toen wy namen hoorden noemen als Diamante Negro en Kid Fenton genoten wij reeds stilletjes van de komende ontmoeting. Groter was echter de verrasing, toen wij vernamen, dat dit slechts de semifinale was en dat de hoofdpartij zou gaan tussen de Arubaanse bulldozer Sam Langford en de Cubaan Andres Gonzales.

Ook in de voorgevechten zyn er aardige gevechten opgenomen en het belooft zeker een spannende en druk- bezochte boksavond te worden.

K.N.V.B.-UITSLAGEN

EREDIVISIE
Rapid JC — GVAV 1-0, DOS — NAC 5-2, Sparta — BVV 3-1, Blauw Wit — Amsterdam 1-1, ADO — Fortuna 1-2, MVV — Feijenoord 0-4, Spcl. Eschede — NOAD 3-0, PSV — VVV 3-0, Ajax — Elinkwyk 1-1,
EERSTE DIVISIE A
Willem 2 — EDO 1-0, HVC — DWS 5-3, VSV — Alkmaar 0-1, RBC — Roda Sport 3-1, De Graafschap — AGOVV 3-2, Volendam — Vitesse 2-0, Excelsior — Helmond 2-1, SVV — DFC 2-3.
EERSTE DIVISIE B
Sittardia — Hermes/DVS 5-2, Limburgia — De Volewijckers 6-0, Helmondia '55 — Eindhoven 1-0, Wageningen — Rigtersbleek 6-5, Leeuwaarden — Scheveningen/Holland Sport 0-1, Haarlem — RCH 2-0, Xerxes — Stormvogels 1-3, Fortuna Vl — KFC 1-1.
TWEEDE DIVISIE A
EBOH — ZFC 1-0, ONA — Longa 2-1, 'T Gooi — Emma afgelast, UVS — De Valk 2-1, Wilhelmina — Dosko afgelast, Baronie — Hilversum 0-0, DHC — Zeist 2-4.
TWEEDE DIVISIE
Oosterparkers — Heracles afgelast, Zwartemeer — Enschedese Boys 1-1, Go Ahead — Oldenzaal 3-2, Veendam — Tubantia 2-3, Velocitas — NEC afgelast, Be Quick — Zwolse Boys 0-3, PEC — Heerenveen 1-0.

WALES in eindronde om wereldtitel

Cardiff. — Wales heeft zich gekwalificeerd voor de eindronden van het wereldkampioenschap voetbal in Zweden. Het won te Cardiff met 2-0 van Israel. (ruststand 0-0). De eerste wedstrijd tussen beide landen, die in Tel Aviv werd gespeeld, eindigde eveneens in een 2-0 overwinning voor Wales.

De indeling voor de Wereldkampioenschap voetbal

Stockholm. — In het circus van Stockholm is zaterdagavond de loting verricht voor het tournooi om het wereldkampioenschap voetbal in juni. In de ochtend en middag was het comite, waarin o.a. de heer K.J.J. Lotsy zitting heeft, byeengekomen om zich o.a. te beraden welk sijsteem zou worden gevolgd. Men kwam na ruim 6 uur tot een besluit de z.g. Hongaarse methode te volgen. Dit betekende, dat de 16 landen allereerst in vier geografische groepen werden onderverdeeld en dat daarna de vier definitieve groepen zouden worden bepaald door telkens van elke geografische groep een land uit te loten. De geografische groepen werden als volgt samengesteld: in de britse zone: Engeland, Wales, Schotland en Noord-Ierland. De West-Europese zone: Krankryk, West-Duitsland, Zweden en Oostenryk, De Oost-Europese zone: Rusland, Tsjechoslokakije, Hongarije en Zuid-Slavie., de Zuid-Amerikaanse zone: Argentinie, Brazilie, Paraguay en Mexico. Onder grote belangstelling van publiek en pers (er waren 150 verslaggevers uit 20 landen) kwamen in de avonduren de groepen uit de bus. De volgende inleiding was het resultaat:

Groep A: W. Duitsland, Argentinie, Tsjechoslowakije en Noord-Ieland.

Groep B: Frankryk, Paraguay, Zuid Slavie en Schotland.

Groep C: Zweden, Mexico, Hongarije en Wales.

Groep D: Oostenryk, Brazilie, Rusland en Engeland.

Deze groepen spelen op, 8, 11 en 15 een halve competitie. Daarna spelen de No. S. 1 en 2 van elke groep in de kwartfinales volgens het Knock Out Systeem.

VAN HET CRICKETVELD

NIEUWPOORT verslaat ASIENTO II

Willemstad. — De cricketers van de Mijnmaatschappij zijn bezig zich ter herstellen van een inzinking, die hen op de onderste plaats bracht in de competitie om de Tom Nixon Cup. Wonnen zij enkele weken geleden van Asiento I, thans was het een sterk Asiento II, dat aan hun zegekar werd gebonden. Met een royaal verschil van 138 runs tegen 81 runs, beiden all-out, ging Asiento II aan de kant.

Elke keer, dat deze clubs een wedstrijd spelen, gebeurt er iets bijzonders dat de wedstrijd beslist. Het bijzondere was ditmaal, dat er niets bijzonders is gebeurd, maar volkomen regelmatig werd de ene Asientospeler na de andere naar de tribune verwezen.

Nieuwpoort, dat eerste batte, sloeg zijn runs goed verdeeld over de 11 spelers, er waren geen uitzonderlijke scores, maar niet minder dan vijf spelers kwamen in de dubbele cijfers. Het fielden van Asiento was iets beter dan anders, maar toch duurde het tot de 62e run voor het eerste wicket, dat van Forndran, viel en toen ging het even snel, de score was 80 voor 5, toen Hadden en Cooper stand hielden en pas op 116 viel Coopers wicket. Dekker zorgde in de staart nog voor een fraaie 19.

Wicketkeeper Metz verloor maar 3 byes en stumpte bovendien Hadden, die, zoals gebruikelijk, erg scherp stond.

Na de thee ging Asiento II aan bat met Dare en Schuytvlot, die het spits af moesten bijten in de poging om de niet onoverkomelijke 138 runs te verbeteren. Dat hun en de rest van het team dit niet lukte ligt niet aan slecht batten of pech maar zonder meer in het uitstekende fielden van Nieuwpoort, dat de meest onwaarschijnlijke catches zonder blikken of blozen stopte en vooral in de buitengewoon in vorm zijnde Philip Forndran, die maar eventjes 7 wickets nam voor 28 runs. Voor de magere score van 81 runs all-out in 19 overs was het bekeken.

De resultaten luiden als volgt:

Nieuwpoort-batting:

	runs	how out	bowler
Forndran	36	caught Engelsman	Dare
Mezas	32	l.b.w.	Dare
Brown	1	bowled	Dare
Baguley	4	caught Haddaway	E. Chundro
Hadden	25	stumped W.K.	Haddaway
Palk	1	bowled	E. Chundro
Cooper	14	caught Dare	E Chundro
Dekker	19	caught E. Chundro	E. Chundro
Taylor	3	run out	
De Haan	0	bowled	Haddaway
Hoogerberger Jr	0	not out	
	135		
Mr. Extra	3		
	138		

Asiento-bowling:
Haddaway 5 overs, 40 runs voor 2 wickets, average 20,00
E. Chundro 12 overs, 55 runs voor 4 wickets, average 13,75
Dare 7 overs, 40 runs voor 3 wickets, average 13,33

Asiento-batting:

	runs	how out	bowler
Dare	7	caught Mezas	Taylor
Schuytvlot	7	caught Dekker	Taylor
E. Chundro	24	bowled	Forndran
J. Chundro	1	caught Cooper	Forndran
De Koop	8	bowled	Forndran
Haddaway	17	bowled	Forndran
Metz	6	bowled	Forndran
De Freitas	1	l.b.w.	Cooper
Tjeerdema	2	not out	
Elvers	2	caught W.K.	Forndran
Engelsman	0	bowled	Forndran
	75		
Mr. Extra	6		
	81		

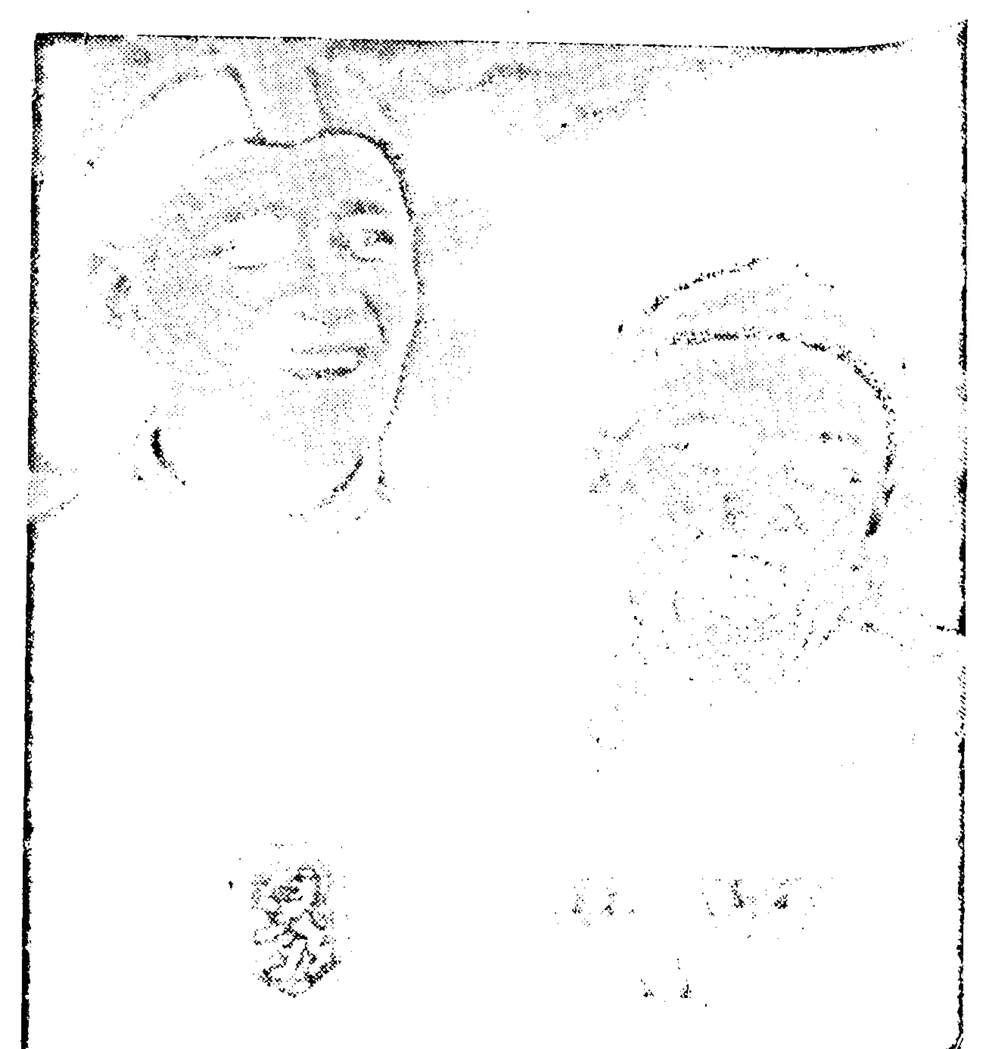
Nieuwpoort-bowling:
Forndran 10 overs, 1 maidenover, 28 runs voor 7 wickets, average 4,00
Taylor 5 overs, 30 runs voor 2 wickets, average 15,00
Cooper 3 overs, 16 runs voor 1 wicket, average 16,00
Baguley 1 over, voor 1 run.

Engelands voetbal-publiek en spelers rouwden om MANCHESTER UNITED

London. — De Engelse League: op elk van de 33 velden, waar zaterdag kon worden gevoetbald hebben publiek en spelers eer bewezen aan de nagedachtenis van de by de vliegramp omgekomen spelers van Manchester United voordat het spel een aanvang nam.

De vlaggen hingen halfstok en officials en spelers droegen rouwbanden.

Op tal van terreinen weerklonk het „Abide with me", de hymne die in Engeland by plechtige gebeurtenissen altyd gespeeld en gezongen wordt. Op de tribunes van „old Trafford" het veld van Manchester United, waar in normale omstandigheden 65.000 voetbal liefhebbers zouden zyn samengestroomd voor de wedstryd tegen Wolverhampton Wanderers, die werd afgelast. groepten enkele honderden supporters samen, met rouwbanden om de arm en betraande ogen. Zy waren gekomen in de verwachting van een herdenkingsbyeenkomst en verlieten zwygend het veld toen hun werd medegedeeld dat een godsdienstige plechtigheid niet deze zaterdag maar wellicht de volgende dag zou worden gehouden. Op het veld van Wolverhampton stelde de gehele ploeg zich op, met de reserves, in een stil doch indrukwekkend eerbetoon.

De Europese ski-kampioenschappen in Eskulstuna. Kees Broekman en Ström (Zweden) na de 500 meter.

[illegible] wedstrijd Amsterdam — Sparta. Terlouw drijft v.d. Grijp van de bal.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Drie „batacazos" verrasten in de races van gistermiddag

Enkele jockeys verloren tijdens de races hun evenwicht

De cinco-y-seis-races hebben gistermiddag eindelijk weer hun beslag gekregen. Er kwamen drie „batacazo's" uit de bus; deze waren Balido cuarta valida), Monte Cristo (quinta valida) en Guardianess (sexta valida). Verder won Gustavo Avila met Conhori zijn eigen uitgeloofde prijs in de tercera valida. Gistermiddag verloren ook drie jockies hun evenwicht en vielen van hun paarden. Deze waren R. Romero, W. Carrion en E. Perez. Iets heel vreemds voor zulke geroutineerde berijders. Bij de bekendmaking van de uitslag van de races werden er 24 cuadros met de zes winnende paarden gevonden. Deze gelukkigen ontvangen ieder het bedrag van 24.721,85 bolivars. Verder waren er 1200 cuadro's met vijf, die elk 300 bolivars waard zijn. De totale opbrengst bedroeg 1.567.549 bolivars!

Precies tien over drie gingen gistermiddag de 11 paarden van de primera valida van start. Platino, dat direkt na het beginsignaal de kopdraver werd, verloor deze positie 400 meter voor de finishlijn aan Lanzarina. Laatstgenoemde draver die op de laatste 25 resterende meters in duel met onze „fija" Lavendero geraakte, verloor na een zeer spannende strijd met een neus lengte verschil. **LAVANDERO** met de Chileense jockey Balsimo Moreiro, won dan verdiend de eerste race. Derde en vierde werden Arcadia en Flechero.

MANANTIAL met jockey „Negro" Cruz, de eerste favoriet van de segunda valida, zegevierde na een met élan gestreden race, op zijn medestrijders. Chacalin, die op de laatste 50 meter in duel met eerstgenoemd paard geraakte, kon het niet meer halen en verloor met een kop verschil. Tweede en derde werden Chacalin en Araku. Vierde werd Navasoly. Tijdens deze race verloor jockey R. Romero zijn evenwicht en viel van zijn paard (Troyano). Gelukkig bekwam deze jongeman geen letsel.

In de tercera valida werd om de Gustavo Avila-premio gestreden. Deze derde race werd met heel veel élan ingezet. Favoriet Fanful, dat 100 meter voor de finish-lijn een paard-lengte-verschil op zijn medestrijder had, moest toch aan de finish-lijn zijn meerdere in **CONHORI** (llave 5) met jockey Gustavo Avila erkennen. Avila, een berijder van de eerste klasse, won vanzelfsprekend zijn eigen prijs! Twee, drie en vier werden: Fanful, Gledhill Star en Agua Clara.

Andermaal deed zich in de cuarta valida hetzelfde geval voor, wat zich in de segunda valida afspeelde, namelijk, dat er nu twee berijders hun evenwicht verloren en van hun paarden vielen. Deze twee jockies waren Walter Carrion (met Catorcero van llave 1) en E. Perez (met Nimio van llave 6). Deze vierde race werd door **BALIDO** met jockey Antonio J. Utrera gewonnen. Laatstgenoemde exemplaar was de „batacazo" van de middag. Tweede werd Rompe Fuego, derde en vier Importuno en Turquestan.

De pas later bekend gemaakte favoriet **MONTECRISTO** (llave uno) met jockey Milton Barra won een zeer prachtige race. In deze quinta valida hebben de favorieten, zoals Oton, Matasto en Gracejo het heel slecht gedaan. Escribano, die op de laatste resterende meters Montecristo nog de loef wou afsteken, bracht wat spanning in de race, maar kon jammer genoeg niets meer inbrengen, aangezien eerstgenoemd paard al in het voordeel stond. De tweede plaats ging naar Escribano. Derde en vierde Oton en Caprichosa.

De mooiste race van de middag vond plaats in de sexta valida. Fujiyama, die vanaf de start de leiding op zich nam, moest aan de eindspurt zijn meerdere in **GUARDIANESS** met jockey „Negro" Cruz erkennen. Een prachtige prestatie van berijder „Negro" Cruz om na zo'n slechte start, toch nog kans te zien zich zo te herstellen om de race te winnen. Twee, drie en vier werden Fujiyama, Mate Amargo en Furiosa.

AJAX en VASAS speelden gelijk

Amsterdam. — De eerste wedstrijd tussen Ajax en Vasas (Boedapest) voor de kwartfinales van het tornooi om de Europese voetbalbeker in het Olympisch stadion te Amsterdam is geëindigd in een gelijkspel 2-2. De ruststand was 2-0 in het voordeel van de Amsterdammers. Ajax heeft de kostbare voorsprong (2-0) die het in een verrassend goed gespeelde wedstrijd tegen Vasas had opgebouwd, niet kunnen behouden.

Met twee kopballen van de Hongaarse midvoor Bundszak bracht Vasas de stand gelijk en uiteindelijk mochten de Amsterdammers nog blij zijn, dat het hierbij bleef. Veel hoop op een plaats in de halve eindstrijd van de Europabeker is er nu niet meer in Ajax-kringen. Want men beseft wel dat Vasas over drie weken op eigen terrein — in het Nepstadion te Boedapest — een nog moeilijker te kloppen tegenstander zal zijn. 45.000 toeschouwers zagen een oppermachtig Ajax voor de rust met midvoor Bleyenberg als

Zienswijze U.S.A. over wijziging statuten Car. Commissie

Washington. — In Washington is een nota overhandigd aan de diplomatieke vertegenwoordigers van Frankrijk, Engeland en Nederland. waarin de Amerikaanse regering haar zienswijze geeft over een wijziging van de statuten van de Caribische commissie.

De beoogde reorganisatie van de commissie heeft een strikt administratief karakter. Zij beoogt een directe deelname van de plaatselijke regeringen in het werk van de commissie. De reorganisatie zal waarschijnlijk worden doorgevoerd op de volgende Caribische conferentie, die in november op een nog niet nader bepaalde plaats zal worden gehouden.

Wij tekenen hierbij aan, dat het U.S.A.-voorstel een direkt gevolg is van het door mr. I. C. Debrot, in 1952 te Montego Bay, Jamaica, namens de Ned. Antillen genomen initiatief tot herziening van de Car. Commissie en de aanpassing van deze organisatie aan de gewijzigde staatkundige verhoudingen in het Car. gebied.

Mede door het feit dat niet alle landen in West-Indië staatkundig toen reeds even ver ontwikkeld waren als de Nederl. Antillen, hebben de voorbereidingen over de revisie enige tijd in beslag genomen.

Nu de Brits West Indische Federatie langzamerhand een feit geworden is, is thans, zoals bij de jongste W. I. Conferentie alhier beslist, de tijd rijp om het initiatief van Mr. Debrot te realiseren.